

2009. március 10., kedd

Ipari kibocsátások (a szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (átdolgozás) ***I

P6_TA(2009)0093

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Együttdöntési eljárás - átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0844),
  - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0002/2008),
  - tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
  - tekintettel az eljárási szabályzata 80a. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak küldött 2008. szeptember 10-i levélre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 80a. és 51. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0046/2009),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagyott rendelkezéseinek tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában, a Jogi Bizottság által jóváhagyott technikai módosításokkal együtt, és az alábbiakban módosított formában;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2009. március 10., kedd

P6_TC1-COD(2007)0286

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 10-én került elfogadásra az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ||,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A titán-dioxid iparból származó hulladékról szóló, 1978. február 20-i 78/176/EGK irányelv ⁽⁴⁾, a titán-dioxid-iparból származó hulladék által érintett környezeti elemek felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokról szóló, 1982. december 3-i 82/883/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról szóló, 1992. december 15-i 92/112/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾, a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾, a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv ⁽⁸⁾, a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾, valamint a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ számos helyen alapvető módosításra szorul. Az áttekinthetőség érdekében ezeket át kell dolgozni.
- (2) Összhangban a „szennyező fizet” és a megelőzés elvével az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés megelőzése, csökkentése és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetése érdekében, létre kell hozni a főbb ipari tevékenységek átfogó irányítási keretét, amely a környezeti károkat elsődlegesen a forrásnál hárítja el és biztosítja a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást.
- (3) **Az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelést a szennyezés megelőzésének és csökkentésének, valamint a környezet, a talajvíz, a levegő, a talaj és a népesség magas fokú védelmének tekintetében kitűzött céloknak való megfelelés szükséges, de nem elégséges feltételének kell tekinteni. A célkitűzéseknek való megfelelés érdekében az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagok, valamint az egyéb anyagok és környezeti összetevők kibocsátási értékeinek tekintetében szigorúbb határértékek meghatározására, illetve egyéb feltételek kikötésére lehet szükség.**

⁽¹⁾ 2009. január 14-i vélemény.

⁽²⁾ HL C 325., 2008. 12.19., 60. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása.

⁽⁴⁾ HL L 54., 1978.2.25., 19. o. ||.

⁽⁵⁾ HL L 378., 1982.12.31., 1. o. ||.

⁽⁶⁾ HL L 409., 1992.12.31., 11. o.

⁽⁷⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. ||.

⁽⁸⁾ HL L 85., 1999.3.29., 1. o. ||.

⁽⁹⁾ HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 309., 2001.11.27., 1. o. ||.

2009. március 10., kedd

- (4) A talajba, levegőbe vagy a vízbe történő kibocsátások egymástól független csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a környezet egészének védelme helyett a szennyezés különböző környezeti elemekbe való átkerülését segíthetik elő. Ezért indokolt egy olyan integrált megközelítés kialakítása, amely a levegőbe, a vízbe vagy talajba történő kibocsátások megelőzését és csökkentését, a hulladék-gazdálkodást, a hatékony energiafelhasználást és a balesetmegelőzést is magában foglalja.
- (5) A hatályos rendelkezések egyszerűsítése és áttekinthetővé tétele, a felesleges adminisztratív terhek csökkentése, illetve a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ nyomán elfogadott, a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló ⁽²⁾, a talajvédelemre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló ⁽³⁾, a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására vonatkozó tematikus stratégiáról szóló ⁽⁴⁾ bizottsági közlemények következtetéseinek megvalósítása céljából indokolt az ipari létesítményekkel kapcsolatos jogszabályok felülvizsgálata. E közlemények az emberi egészség és a környezet védelmére irányuló olyan célokat tűznek ki, amelyek az ipari kibocsátások további csökkentése nélkül nem valósíthatók meg.
- (6) A környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének feltétele, hogy csak engedéllyel rendelkező létesítmények működhessenek, illetve a szerves oldószereket alkalmazó létesítmények működését vagy az ilyen **anyagok** felhasználásával folytatott tevékenységet engedélyhez vagy nyilvántartásba vételhez kössék. **A szerves oldószerek általános használatát a lehető legkisebbre kell csökkenteni.**
- (7) Az engedélykibocsátás elősegítése érdekében a tagállamok bizonyos létesítménykategóriákra vonatkozóan általánosan kötelező érvényű szabályok keretében követelményeket állapítanak meg.
- (8) A kettős szabályozás elkerülése érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról **||** szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó létesítmény engedélye nem tartalmazhat az üvegházhatású gázokra vonatkozó kibocsátási határértéket, kivéve, ha ez a jelentős mértékű helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges, vagy ha a létesítményt ideiglenesen kizárták a szóban forgó rendszerből.
- (9) Az üzemeltetőknek olyan engedélykérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatóságok számára, amely tartalmazza az engedély feltételei megállapításához szükséges adatokat. Az üzemeltetők az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ alkalmazásából származó információkat használják fel az engedélykérelem benyújtásakor.
- (10) Az engedély tartalmazza a környezet egészének magas szintű védelméhez szükséges intézkedéseket, ugyanakkor magában foglalja a szennyező anyagok kibocsátási határértékeit, a talaj és a talajvíz védelmét célzó megfelelő követelményeket, valamint az ellenőrzési követelményeket, **és a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁸⁾ meghatározott, felhasznált veszélyes anyagok és készítmények listáját.** Az engedély feltételeit az elérhető legjobb technikák alapján kell meghatározni.
- (11) Az elérhető legjobb technikák mibenlétének meghatározása és az ipari tevékenységekből származó kibocsátások szintjei tekintetében a Közösségen belül tapasztalható eltérések minimalizálása érdekében a Bizottságnak az érdekelt felekkel folytatott információcserét követően **közzé kell tennie** az elérhető legjobb technikákra vonatkozó referencia-dokumentumokat (a továbbiakban: BAT referencia-dokumentum). E dokumentumokból kiindulva kell megállapítani az engedély feltételeit. A referencia-dokumentumok egyéb információforrásból is kiegészíthetők.

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ COM(2005)0446 **||**.

⁽³⁾ COM(2006)0231 **||**.

⁽⁴⁾ COM(2005)0666 **||**.

⁽⁵⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o. **||**

⁽⁶⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. **||**

⁽⁷⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o. **||**

⁽⁸⁾ **HL 196., 1967.8.16., 1. o.**

2009. március 10., kedd

- (12) Egyes sajátos körülmények figyelembevétele céljából az illetékes hatóságok **megállapíthatják**, hogy a **kibocsátási szinteken** megvalósuló kibocsátási határértékek, **azonos paraméterek és műszaki előírások** meghaladhatják a BAT referencia-dokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket. ■
- (13) Annak érdekében, hogy az üzemeltetők vizsgálhassák a környezetvédelem magas szintjét biztosító új keletű technológiákat, az illetékes hatóságok a BAT referencia-dokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintektől való ideiglenes eltérésekre is nyújthatnak lehetőséget.
- (14) Egy létesítmény megváltoztatásakor nőhet a környezetszennyezés mértéke/szintje. Az illetékes hatóságot ezért értesíteni kell minden olyan tervezett változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítmények jelentős változtatása esetén, ami az emberekre vagy a környezetre jelentős káros hatással lehet, az engedély feltételeit újra kell értékelni, hogy a szóban forgó létesítmény továbbra is teljesítse ennek az irányelvnek a követelményeit.
- (15) Az állati eredetű szerves trágya és hígtrágya terítése jelentős hatással lehet a környezet minőségére. E hatások integrált módon történő megelőzése és csökkentése érdekében szükséges, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek során keletkező trágya és hígtrágya terítését az üzemeltető vagy a harmadik fél az elérhető legjobb technika alkalmazásával végezze. Annak érdekében, hogy a tagállamok rugalmasan tudják teljesíteni az említett követelményeket, az engedélyben vagy más intézkedésekben elő lehet írni az elérhető legjobb technikák alkalmazását az üzemeltető vagy a harmadik fél által végzett terítésre vonatkozóan.
- (16) Az elérhető legjobb technikák fejlődése és egyéb, a létesítménnyel kapcsolatos változtatások figyelembe vétele céljából az engedély feltételeit rendszeresen újra kell értékelni és – adott esetben – aktualizálni kell, különösen ha a Bizottság új vagy frissített BAT referencia-dokumentumot fogad el.
- (17) Biztosítani kell, hogy a létesítmény üzemeltetése ne eredményezze a talaj és a talajvíz minőségének **jelentős** romlását. **Amennyiben szükséges és célszerű**, az engedély feltételeinek ezért tartalmaznia kell a talaj és a talajvíz ellenőrzését, továbbá ■ a tevékenységek végleges beszüntetését követően ■ az adott helyszín **helyreállítására vonatkozó követelményt, a közösségi és nemzeti jogszabályokban meghatározott követelményekkel összhangban. Amint a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet** ⁽¹⁾ **módosító közösségi jogszabály vagy a talajvédelemről és a felszín alatti vizekről szóló új jogszabály hatályba lép, a Bizottság felülvizsgálja az ebben az irányelvben előírt, a talaj és a felszín alatti vizek védelmével kapcsolatos rendelkezéseket a következetesség biztosítása és az átfedések elkerülése érdekében.**
- (18) Ezen irányelv hatékony végrehajtásához és érvényesítéséhez elengedhetetlen, hogy az üzemeltetők rendszeresen jelentést tegyenek az engedély feltételeinek való megfelelésről az illetékes hatóságnak. A tagállamok biztosítják, hogy **az üzemeltetők megfelelnek ezeknek a feltételeknek, és hogy** ennek az irányelvnek való megfelelés hiányában az üzemeltető és az illetékes hatóságok meghozzák a szükséges intézkedéseket és gondoskodnak a környezetvédelmi ellenőrzés rendszeréről. **A tagállamok feladata a leginkább megfelelő jogalkalmazási rendszer, és többek között annak megállapítása, hogy a kibocsátási határértékeknek hogyan kell megfelelni.**
- (19) **Tekintettel az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseire** ⁽²⁾, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükséges ahhoz, hogy lehetőség nyíljon a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggályok kifejezésére, illetve a döntéshozók számára azok figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításához és a meghozott határozatok támogatásához. A nyilvánosság érintett tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, hozzájárulva ily módon az emberi egészség és a jólét követelményeinek megfelelő környezetben való élet jogához.

⁽¹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

⁽²⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való biztosításáról szóló 1998. évi egyezmény.

2009. március 10., kedd

- (20) A nagy tüzelőberendezések számottevően hozzájárulnak a szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásához, amely jelentős hatást fejt ki az emberi egészségre és a környezetre. E hatás csökkentése, valamint az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ követelményeinek és a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló bizottsági közleményben kitűzött célok teljesítése érdekében egyes tüzelőberendezés-kategóriák és szennyező anyagok esetében szigorúbb kibocsátási határértéket kell megállapítani.
- (21) Ha súlyos hiány következtében hirtelen megszakadna az alacsony kéntartalmú tüzelőanyagok ellátása vagy a gázellátás, az illetékes hatóság ideiglenes eltérésekre nyújthat lehetőséget, hogy az érintett tüzelőberendezések kibocsátásai meghaladhassák az ebben az irányelvben rögzített kibocsátási határértékeket.
- (22) Az érintett üzemeltető a szennyezés környezetre kifejtett káros hatásainak korlátozása érdekében nem működtetheti a tüzelőberendezést a kibocsátáscsökkentő berendezés működési hibáját vagy meghibásodását követően 24 óránál tovább, és a kibocsátáscsökkentés nélküli üzemeltetés összes időtartama semmilyen körülmények között sem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát. Mindazonáltal az illetékes hatóságok engedélyezhetik az eltérést az említett időkorlátozástól, ha elengedhetetlenül szükséges az energiaellátás fenntartása, vagy ha az általános kibocsátásnövekedés elkerülése érdekében egy másik tüzelőberendezést szükséges üzembe helyezni.
- (23) A környezet és az emberi egészség magas fokú védelme céljából és elkerülendő a hulladékok átszállítását kevésbé szigorú normák szerint működő, más tagországokban lévő égetőművekhez, a Közösség területén szigorú üzemeltetési feltételek, műszaki követelmények, valamint kibocsátási határérték előírása és betartása szükséges.
- (24) A szerves oldószerek használata egyes tevékenységeknél és berendezésekben szerves vegyületek levegőbe kerülését idézi elő, ami hozzájárul a fotokémiai oxidánsok helyben és határokon áterjedő képződéséhez, ami a természeti erőforrások károsodását és gazdasági értékének csökkenését okozza, valamint káros hatású az emberi egészségre. Ezért a szerves oldószerek felhasználása elleni megelőző intézkedésekre van szükség, valamint a szerves vegyületek kibocsátási határértékének és a megfelelő üzemeltetési követelményeknek való megfelelést biztosító követelményeket kell előírni. A tagállamok eltérést biztosíthatnak az üzemeltetőknek a kibocsátási határértékek betartása alól, ha másfajta, alternatív intézkedések, mint pl. alacsony oldószertartalmú vagy oldószertmentes termékek vagy módszerek alkalmazása egyenértékű kibocsátási határértéket tesz lehetővé.
- (25) A titán-dioxidot előállító berendezések jelentős levegő- és vízszennyezést okozhatnak **és toxikológiai kockázattal járhatnak**. E hatások csökkentése érdekében közösségi szinten egyes szennyező anyagok esetében szigorúbb kibocsátási határértékek megállapítására van szükség.
- (26) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtói hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell meghozni.
-
- (27) A „szennyező fizet” elvének megfelelően a tagállamok megállapítják a hatályos szankciókat tartalmazó szabályokat, amelyeket ezen irányelv megsértése esetén kell alkalmazni, és biztosítják azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (28) A meglévő létesítmények számára elegendő időt kell biztosítani ezen irányelv új követelményeihez való technikai megfeleléshez, ezért néhány új követelményt az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időszakot követően kell alkalmazni. A tüzelőberendezések esetében elegendő időt kell biztosítani az V. mellékletben megállapított kibocsátási határértékek betartásához szükséges kibocsátáscsökkentő intézkedések életbe léptetéséhez.

⁽¹⁾ HL L 309., 2001.11.27., 22. o. ||

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ||

2009. március 10., kedd

- (29) **A nyersvasat és acélt, valamint különösen szinterelt vasércet előállító létesítmények által kibocsátott dioxin, furán és más kapcsolódó szennyező anyagok levegőbe való kibocsátása következtében fennálló jelentős problémák kezelése érdekében az ilyen létesítményekre elsődlegesen és 2011. december 31-re mindenképpen az ebben az irányelvben meghatározott, a minimum-követelményekre vonatkozó eljárást kell alkalmazni**
- (30) Mivel a meghozandó intézkedés célkitűzései magas fokú környezetvédelmet biztosítanak és a környezetminőség javítása tagállami szinten nem valósítható meg megfelelő módon, így – az ipari tevékenységekből származó szennyezés határon átnyúló természetéből fakadóan – az közösségi szinten valósítható meg jobban, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban. Ugyanennek a cikknek megfelelően, az arányosság elvével összhangban az irányelv nem lépi túl az említett célok megvalósításához szükséges mértéket.
- (31) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelmet fordít különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elvekre. Ez az irányelv különösen az Európai Unió alapjogi chartája 37. cikkének alkalmazását szorgalmazza.
- (32) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére irányuló kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalmán *az ezen irányelv által átdolgozott* korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben változtattak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből adódik.
- (33) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak az IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Közös rendelkezések

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ez az irányelv az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályokat határozza meg.

Emellett olyan szabályokat tartalmaz, amelyeket a szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére és a hulladék-képződés megelőzésére dolgoztak ki a környezet egészének magas szintű védelme érdekében.

2. cikk

Hatály

(1) Az irányelvet a II.–VI. fejezetben említett, környezetszennyezést okozó ipari tevékenységekre kell alkalmazni.

(2) Az irányelv nem alkalmazandó a kutatási tevékenységekre, a fejlesztési tevékenységekre, illetve az új termékek és folyamatok vizsgálatára.

2009. március 10., kedd

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

1. „anyag”: kémiai elemek vagy azok vegyületei, kivéve a következő anyagokat:
  - a) a radioaktív anyagokat a a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint;
  - b) géntechnológiával módosított mikroorganizmusok a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló, 1990. április 23-i 90/219/EGK tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározottak szerint;
  - c) a géntechnológiával módosított szervezetek a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról $\parallel$ szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározottak szerint;
2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;
3. „létesítmény”: olyan rögzített műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, illetve a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;
4. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba;
5. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphető túl egy vagy több időszak alatt;
6. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt a közösségi joganyag meghatározza;
7. „engedély”: egy írásbeli engedély egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy együttégető műegységnek vagy egy részének működéséhez;
8. „jelentős változtatás”: egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy együttégető mű bővítése, illetve a működésében vagy természetében bekövetkező változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberekre vagy a környezetre;

⁽¹⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

⁽²⁾ $\parallel$ HL L 117., 1990.5.8., 1. o.

⁽³⁾ HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

2009. március 10., kedd

9. „az elérhető legjobb technikák”: a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmazását arra, hogy alapját képezzék azoknak a kibocsátási határértékeknek és más engedélyezési feltételeknek, melyeket a kibocsátások és a környezet egészére való hatás megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a csökkentésére állapítanak meg:
- a) „technikák”: magukban foglalják az alkalmazott technológiát, valamint a létesítmény tervezésének, építésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módját;
- b) „elérhető”: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban gazdaságilag és műszakilag képviselhető feltételek mellett, figyelembe véve a költség-haszon arányokat, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazzák, illetve előállítják vagy sem, olyan mértékig, amíg azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetőek;
- c) „legjobb”: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.
10. **„az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szintek” (BAT-AEL-ek): a BAT referenciadokumentumokban leírt elérhető legjobb technikák alkalmazása révén elért kibocsátási tartomány normális működési feltételek esetén és adott időszak átlagában megadva, konkrét referencia-körülmények között.**
11. „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt, tüzelőberendezést, hulladékégető vagy együttégető művet, vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény vagy üzem műszaki működése felett;
12. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;
13. „érintett nyilvánosság”: az engedély vagy az engedély feltételeinek a kiadására vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; **e meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet ösztönző, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érintetteknek kell tekinteni;**
14. „új keletű technológia”: egy ipari tevékenység során alkalmazható újszerű technológia, amely **ha iparilag bizonyított és üzletileg megvalósítható**, magasabb fokú általános környezetvédelmet, **illetve legalább ugyanolyan védelmi szintet és** nagyobb költségmegtakarítást biztosít a meglévő legjobb elérhető technológiáknál;
15. „veszélyes anyagok”: a || 67/548/EGK || irányelvben és a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott veszélyes anyagok vagy készítmények;
16. „alapjelentés”||: **jelentős mennyiségű** veszélyes **anyag** által okozott talaj- és talajvízszennyeződés állapotára vonatkozó számszerűsített információ;
17. „rutinvizsgálat”: egy tervezett vizsgálati program keretében végrehajtott környezetvédelmi vizsgálat;
18. „nemrutin-vizsgálat”: panasz esetén, valamint balesetek, váratlan események és nem megfelelés vizsgálatára vonatkozó végrehajtott környezetvédelmi vizsgálat;

(1) HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

2009. március 10., kedd

19. **„környezetvédelmi vizsgálat”**: bármely olyan tevékenység, amely egy létesítménynek a környezetvédelmi követelményeknek való megfelelésére irányuló ellenőrzését foglalja magában;
20. „tüzelőanyag”: bármilyen, a tüzelőberendezésben tüzelésre használt szilárd, folyékony vagy gáz-halmazállapotú éghető anyag;
21. „tüzelőberendezés”: bármely olyan technikai berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek el az így keletkező hő hasznosítása céljából;
22. „biomassza”: a következők bármelyike:
- bármely, mezőgazdaságból vagy erdőgazdaságból származó növényi anyagot tartalmazó termék, amely energiataralmának felhasználása céljából tüzelőanyagként használható;
  - az alábbi, tüzelőanyagként használt termékek:
    - mezőgazdasági és erdészeti eredetű növényi hulladék;
    - az élelmiszer-feldolgozó iparból származó hulladék, amennyiben a termelt hőt hasznosítják;
    - cellulózgyártásból, valamint cellulózból történő papírgyártásból származó rostos növényi hulladék, amennyiben a gyártás helyén együtt égetik, és a termelt hőt hasznosítják;
    - parafahulladék;
    - fahulladék, kivéve a fakonzerválókkal vagy bevonatokkal történő kezelésből származó halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket esetlegesen tartalmazó fahulladékot;
23. „vegyes tüzelésű tüzelőberendezés ”: bármilyen olyan tüzelőberendezés, amely egyidejűleg vagy felváltva két- vagy többféle tüzelőanyaggal fűthető;
24. „gázturbina”: olyan forgó gép, amely a termikus energiát mechanikai munkává alakítja át, és elsősorban az alábbi egységekből áll: kompresszor, egy hőberendezés, amelyben a tüzelőanyag égetése történik a munkaközeg felmelegítése céljából, illetve turbina;
25. „hulladék”: a hulladékról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hulladék;
26. „veszélyes hulladék”: || a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott veszélyes hulladék;
27. „vegyes települési hulladék”: a háztartási, valamint olyan kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok, amelyek jellegüknél és összetételüknél fogva nem térnek el jelentősen a háztartási hulladéktól, de ez nem vonatkozik az Európai Hulladékjegyzék létrehozásáról szóló || 2000/532/EK bizottsági határozat ⁽²⁾ mellékletében szereplő, a 20 01 rovatba tartozó olyan frakcióra, amelyet a keletkezés helyén külön gyűjtenek, valamint az említett melléklet 20 02 rovatszáma alatt feltüntetett egyéb hulladékra sem;
28. „hulladékégető mű”: bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység és berendezés, amelyet a hulladék oxidálás és más hőkezelési eljárások révén történő hőkezelése érdekében építettek, függetlenül attól, hogy a keletkezett égéshőt hasznosítják-e vagy sem, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;

⁽¹⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2000/532/EK határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

2009. március 10., kedd

29. „hulladék-együttesítő mű”: bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy az anyagi termékek előállítása, és amely hulladékot alap vagy kiegészítő tüzelőanyagként használ, vagy amelyben a hulladékot ártalmatlanítás céljából oxidálás és más hőkezelési eljárások révén történő hőkezelésnek vetik alá, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;
30. „névleges teljesítmény”: azon kemencék összesített hulladékégetési teljesítménye, amelyekből a hulladék égető mű vagy a hulladék-együttesítő mű az építő meghatározása és az üzemeltető visszaigazolása szerint áll, figyelembe véve a hulladék fűtőértékét, amelyet az óránként elégetett hulladék mennyiségében fejeznek ki;
31. „dioxinok és furánok”: a VI. melléklet 2. részében felsorolt valamennyi poliklórozott dibenzo-p-dioxin és dibenzofurán;
32. „maradékanyag”: az a folyékony vagy szilárd halmazállapotú hulladék, amely hulladékégető vagy hulladék-együttesítő műben keletkezik.
33. szerves vegyület bármely olyan vegyület, amely legalább szén, valamint a hidrogén, halogének, oxigén, kén, foszfor, szilícium vagy nitrogén elemek közül egyet vagy többet tartalmaz a karbonoxidok, szervesen karbonátok és bikarbonátok kivételével;
34. illékony szerves vegyület bármely olyan szerves vegyület vagy kreozot frakciója, amelynek gőznyomása 293,15 K-on 0,01 kPa vagy nagyobb érték, vagy ennek megfelelő illékonyságú a mindenkori felhasználás körülményei között.
35. szerves oldószer bármely illékony szerves vegyület, amelyet a következő célokra használnak fel:
- a) önmagában vagy más anyagokkal kombinálva nyersanyagok, termékek vagy hulladékanyagok feloldására anélkül, hogy kémiai változáson menne keresztül;
  - b) tisztítószerként szennyezőanyagok feloldására;
  - c) oldószerként;
  - d) diszperziós közegként;
  - e) viszkozitásbeállító közegként;
  - f) felületfeszültség-beállító közegként;
  - g) lágyítószerként;
  - h) konzerválószerként;
36. bevonat a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (8) bekezdésében meghatározott bevonat;
37. **„általánosan kötelező erejű szabályok”: a környezetvédelmi jogszabályokban legalább ágazati szinten meghatározott olyan kibocsátási határértékek, illetve más feltételek, amelyek célja az engedélyezési feltételek megállapításánál történő közvetlen felhasználás.**

(¹) HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

2009. március 10., kedd

4. cikk

Engedélyszerzési kötelezettség

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladékégyüttégető mű se működhessen engedély nélkül.

Az első bekezdéstől eltérve, a tagállamok nyilvántartásba vételi eljárást állapíthatnak meg a kizárólag az V. fejezet hatálya alá tartozó berendezések esetében.

A nyilvántartásba vételi eljárást kötelező erejű jogszabályban kell rögzíteni, és annak tartalmaznia kell legalább az üzemeltetőnek az illetékes hatósághoz intézett értesítését arról, hogy egy berendezést kíván üzemeltetni.

(2) **A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy** az engedély kettő vagy több létesítményre vagy a létesítmény részeire terjedhet ki, amelyet ugyanaz az üzemeltető ugyanazon a telephelyen vagy különböző telephelyeken üzemeltet.

Amennyiben az engedély kettő vagy több létesítményre terjed ki, az egyes létesítményeknek **külön-külön** meg kell felelniük az ebben az irányelvben megállapított követelményeknek.

5. cikk

Üzemeltetők

A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy kettő vagy több természetes vagy jogi személy **jogosult arra, hogy** egy létesítményt, tüzelőberendezést, hulladékégető művet, vagy hulladék-együttégető művet közösen **üzemeltessen**, illetve, **hogy egy** létesítmény vagy üzem különböző részeit üzemeltesse. **Egyetlen természetes vagy jogi személyt megneveznek, aki felelősséget vállal az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért.** 6. cikk

6. cikk

Engedélyezés

(1) Az illetékes hatóság engedélyezi a létesítményt, ha a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az engedélyezés feltételei és az engedélyezési eljárások teljes mértékben koordinálva legyenek egynél több illetékes hatóság vagy üzemeltető bevonása, illetve egynél több engedély kiadása esetén, annak érdekében, hogy garantált legyen egy hatékony, integrált megközelítés minden illetékes hatóság részéről.

(3) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EKG irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6., 7. és 9. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést megvizsgálják és felhasználják az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

7. cikk

Általánosan kötelező erejű szabályok

Az engedéllyel való rendelkezés kötelezettségének sérelme nélkül a tagállamok belefoglalhatnak az általánosan kötelező előírásokba követelményeket a létesítmények, a tüzelőberendezések, a hulladékégető művek vagy a hulladékégyüttégető művek egyes kategóriáira.

Ha általánosan kötelező erejű szabályokat fogadtak el, erre az engedélyben elegendő egyszerűen utalást tenni.

2009. március 10., kedd

8. cikk

Megfelelőségi jelentés

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

1. az üzemeltető legalább **24** havonta **juttassa el a vonatkozó adatokat** az engedély feltételeinek való megfelelésről az illetékes hatóságnak, **és haladéktalanul tegye azokat hozzáférhetővé az interneten. Abban az esetben, ha egy, a 25. cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat során az engedélyezési feltételek megszegését tapasztalják, a jelentéstétel gyakoriságát növelni kell évente legalább egyszeri alkalomra;**
2. az üzemeltető késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes hatóságot minden váratlan eseményről vagy balesetről, melyeknek jelentős hatása van a környezetre.

9. cikk

Az engedély feltételeinek nem teljesítése

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyezési feltételek teljesüljenek.
- (2) Ha a tagállamok azt tapasztalják, hogy az irányelv követelményeit megszegik, biztosítják a következőket:
  - a) az üzemeltető késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot;
  - b) az üzemeltető és az illetékes hatóság megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül a követelményeket ismét be tudja tartani.

A követelmények megszegésének olyan eseteiben, amelyek **jelentős** veszélyt jelentenek az emberi egészségre vagy a környezetre, ameddig a megfelelést az első albekezdés b) pontjának megfelelően helyre nem állítják, a létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladékégyüttégető mű üzemeltetését felfüggesztik.

10. cikk

Üvegházhatást okozó gázok kibocsátása

- (1) Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.
- (2) A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.
- (3) Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.
- (4) Az (1)–(3) bekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

2009. március 10., kedd

II. FEJEZET

Az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó külön rendelkezések

11. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet az I. mellékletben meghatározott és – adott esetben – a kapacitásra vonatkozóan ugyanitt megállapított küszöbértékeket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

12. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek általános elvei

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a létesítmények üzemeltetése a következő elvek alapján folyjon:

1. minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen;
2. az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák;
3. jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;
4. a hulladék keletkezését elkerülik a 2008/98/EK irányelvnek megfelelően;
5. ahol hulladék keletkezik, azt hasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlanítják, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;
6. az energiát hatékonyan használják;
7. megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;
8. végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék bármilyen környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét **kielégítő állapotba állítsák vissza** a 23. cikk (2) és (3) **bekezdésében meghatározott követelmények szerint.**

13. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

- a) a létesítmény és annak tevékenysége;
- b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;
- c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;
- d) a létesítmény helyének állapota;
- e) **ha a tevékenység jelentős mennyiségű veszélyes anyagot foglal magában, egy ezekről az anyagokról információt szolgáltató** alapjelentés;
- f) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;

2009. március 10., kedd

- g) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;
- h) **ahol szükséges**, intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére és a hulladék hasznosítására;
- i) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 12. cikk értelmében,
- j) a környezetbe történő kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó tervezett intézkedések;
- k) a javasolt technológiák, technikák és intézkedések a kérelmező által tanulmányozott főbb **vonatkozó** alternatíváinak körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az első albekezdésben említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját, **és bizonyos esetekben az alapjelentést.**

(2) Ahol információt szolgáltatott a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban, vagy biztonsági jelentést nyújtottak be a 96/82/EK irányelvnek megfelelően, vagy más jogszabályok teljesítése kapcsán vannak egyéb információk, amelyek az (1) bekezdés bármelyik követelményét kielégítik, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

14. cikk

BAT referencia-dokumentumok és információcsere

(1) A Bizottság **információcsere**t szervez a **tagállamok, vonatkozó illetékes hatóságok képviselői, az érintett iparágakat képviselő üzemeltetők és szolgáltatók, a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek és a Bizottság közreműködésével a következőkről:**

- a) **a létesítmények teljesítménye a kibocsátás, a szennyezés, a nyersanyag felhasználása és jellege, az energiafelhasználás vagy a hulladékképződés vonatkozásában; illetve**
- b) **az alkalmazott legjobb elérhető technikák, a hozzájuk kapcsolódó ellenőrzési intézkedések és az elérhető legjobb technikák fejlődése.**

Az **ebben a bekezdésben említett információcsere lebonyolítására a Bizottság az (1) bekezdésben említett érintett felek részvételével információcsere-fórumot állít fel.**

A Bizottság az információcsere – többek között az adatgyűjtés és a BAT referencia-dokumentumok tartalmának meghatározása – tekintetében irányelveket dolgoz ki. A Bizottság ezzel kapcsolatosan értékelési jelentést tesz közzé. A jelentés az interneten lesz hozzáférhető.

(2) A Bizottság a (1) bekezdésben említett információcsere eredményeit fogja új vagy frissített BAT referencia-dokumentumokként közzétenni.

(3) A BAT referencia-dokumentumok különösen az elérhető legjobb technikákat, a kapcsolódó kibocsátási és fogyasztási szinteket és a kapcsolódó ellenőrzést, a talaj és a talajvíz ellenőrzését, a telephely helyreállítását és az új keletű technológiákat tárgyalják, különös figyelmet fordítva a III. mellékletben felsorolt kritériumokra, **és az előző változat közzétételét követő nyolc éven belül lezárják a felülvizsgálatot.** A Bizottság **biztosítja, hogy a BAT referencia-dokumentumok BAT-következtetései a tagállamok hivatalos nyelvein elérhetőek legyenek.** A Bizottság bármely tagállam kérésére hozzáférhetővé teszi a teljes BAT referencia-dokumentumot a kért nyelven.

2009. március 10., kedd

15. cikk

Engedélyezési feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 12. és 19. cikkben említett követelmények teljesítéséhez.

Ezek az intézkedések tartalmazzák legalább a következőket:

- a) a kibocsátási határértékeket a II. mellékletben felsorolt szennyező anyagokra és más olyan szennyező anyagokra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre;
- b) **szükség esetén** megfelelő követelményeket a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék kezelésére;
- c) a kibocsátást ellenőrző, megfelelő követelményeket, meghatározva a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást, valamint azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára rendszeresen nyújtásuk be a kibocsátások ellenőrzésének eredményeit és azon egyéb adatokat, amelyek szükségesek az engedélyben foglaltak betartásának ellenőrzéséhez;
- d) a helyszínen valószínűsíthetően előforduló **jelentős mennyiségű érintett** veszélyes anyagokkal kapcsolatos rendszeres ellenőrzés követelményeit, tekintettel a talaj- és talajvízszennyeződés lehetőségére a létesítmény telephelyén;
- e) intézkedéseket az üzembe helyezésre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére vonatkozóan;
- f) intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon áttérjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kibocsátási határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel.

(3) A BAT referencia-dokumentumokból kiindulva kell megállapítani az engedély feltételeit.

(4) Amennyiben a létesítmény, vagy annak egy része nem tartozik a BAT referencia-dokumentumok hatálya alá, vagy amennyiben e dokumentumok nem tárgyalják az összes lehetséges környezeti hatást, az illetékes hatóságok, **együttműködve az üzemeltetővel** a III. mellékletben felsorolt kritériumok alapján meghatározzák az érintett létesítményre vagy tevékenységre vonatkozóan elérhető legjobb **technológiák használata révén elérhető kibocsátási szinteket**, és ennek megfelelően megállapítják az engedély feltételeit.

(5) Az I. melléklet 6.6. pontjában említett létesítmények esetében az (1)–(4) bekezdést kell alkalmazni az állatjólétre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül.

16. cikk

Kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések

(1) A szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, és figyelmen kívül hagyva a pontok előtti bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor.

2009. március 10., kedd

A vízbe történő közvetett szennyezőanyag- kibocsátások vonatkozásában a víztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják az érintett létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez.

(2) A 19. cikk sérelme nélkül, a 15. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű műszaki paraméterek az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen meghatározott technika vagy technológia használatát.

Az illetékes hatóság **■** kibocsátási határértékeket, **ellenőrzési és teljesítési követelményeket** határoz meg **annak biztosítására, hogy a BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási szinteket** nem haladják meg. **■**

A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok – különleges esetekben – a környezeti és gazdasági költségeknek és előnyöknek a létesítmény műszaki jellemzőinek, földrajzi elhelyezkedésének és a helyi környezeti feltételeknek **figyelembevételével** elvégzett értékelése **eredményeként** olyan kibocsátási határértékeket, **azokkal egyenértékű paramétereket vagy technikai előírásokat, illetve ellenőrzési és teljesítési követelményeket határozhatnak meg**, amelyek meghaladhatják **a BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási szinteket**,

E kibocsátási határértékek, **azokkal egyenértékű paraméterek vagy technikai előírások** azonban **■** nem haladhatják meg a **68. cikkben vagy adott esetben az V–VIII. mellékletben** meghatározott kibocsátási határértékeket.

A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személyek kellő időben megfelelő lehetőséget kapjanak az e bekezdésben említett eltérések jóváhagyásával kapcsolatos döntéshozatali eljárásban való részvételre.

Amikor e bekezdés alapján kibocsátási határértékeket, azokkal egyenértékű paramétereket és technikai előírásokat határoznak meg, dokumentálni és az engedélyezési feltételekhez kapcsolt mellékletben indokolni kell a BAT referencia-dokumentumokban szereplő BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási értékektől eltérő kibocsátási szintek engedélyezését.

A Bizottság kritériumokat állapíthat meg az ebben a bekezdésben említett eltérés engedélyezésére vonatkozóan.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A (2) és (3) bekezdést a szerves trágyának és hígtrágyának az I. melléklet 6.6. pontjában említett, a létesítmény telephelyén kívül történő terítésére kell alkalmazni, **a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló 1991. december 12-i 91/676/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó területek kivételével.**

(5) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik **a (2) bekezdésnek és a 12. cikk 1. és 2. pontjának követelményeitől való eltérést** az olyan kibocsátásnövekedés esetében, amely az új keletű technológiák tesztelésének és alkalmazásának következménye, feltéve, hogy az eltérés engedélyezésétől számított 6 hónapon belül e technológiák alkalmazásával felhagynak, illetve a tevékenység eléri legalább az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szintet.

17. cikk

Ellenőrzési követelmények

(1) A 15. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett ellenőrzési követelményeknek – adott esetben – a BAT referencia-dokumentumokban leírt ellenőrzés következtetéseinek kell alapulniuk.

(1) HL L 375., 1991.12.31., 1. o.

2009. március 10., kedd

(2) A 15. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett rendszeres ellenőrzés gyakoriságát az illetékes hatóság az egyes létesítmények engedélyében, illetve általánosan kötelező erejű szabályok keretében határozza meg.

Az első albekezdés sérelme nélkül, a rendszeres ellenőrzést **a talajvíz esetében** legalább **öt, a talaj esetében pedig tízévente** egyszer el kell végezni, **amennyiben az ellenőrzés nem a szennyezés jelentette kockázatok rendszeres értékelésén alapul.**

A Bizottság kritériumokat állapíthat meg a rendszeres ellenőrzés gyakoriságának meghatározására vonatkozóan.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

18. cikk

Általánosan kötelező erejű szabályok

(1) Az általánosan kötelező előírások elfogadása esetén a tagállamok biztosítják az integrált megközelítést és az egyedi engedélyezési feltételekkel elérhető szinttel egyenértékű magas fokú környezetvédelmet.

(2) Az általánosan kötelező erejű szabályok a legjobb elérhető technológián alapulnak, anélkül, hogy előírnák bármiféle technika vagy adott módszer alkalmazását **a 15. és a 16. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében.**

■

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az általánosan kötelező erejű szabályokat az elérhető legjobb technikákban bekövetkezett fejlődéshez igazítsák **a 22. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében.**

■

(4) Az (1)–(3) bekezdéssel összhangban elfogadott általánosan kötelező erejű szabályokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

19. cikk

Környezetminőségi szabványok

Ahol a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket igényel, mint amilyeneket az elérhető legjobb technikával el lehet érni, további intézkedéseket kell belefoglalni az engedélybe az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

20. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérje az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot tájékoztatják arról és bármely új vagy felülvizsgált BAT referencia-dokumentum közzétételéről, **az érintett nyilvánosság tájékoztatásával.**

2009. március 10., kedd

21. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot bármilyen, a létesítmény jellegében vagy működésében tervezett változtatásról vagy a létesítmény bővítéséről. Ahol szükséges, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, ne hajtsanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásoka.

Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 13. cikkben felsorolt részletekre, amelyeket a lényeges változtatás érinthet.

(3) A létesítmény jellegének vagy működésének bármely változtatása vagy a létesítmény bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy a bővítés önmagában eléri az I. mellékletben a kapacitásra vonatkozóan meghatározott küszöbértékeket.

22. cikk

Az engedély feltételeinek újraértékelése és frissítése az illetékes hatóság által

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóság időszakonként újraértékelje és szükség esetén az ezen irányelvnek való megfelelés céljából frissítse az engedély minden feltételét.

(2) Az illetékes hatóság kérésére az üzemeltetőknek minden olyan információt be kell nyújtaniuk, amely szükséges az engedély feltételeinek újraértékeléséhez.

Az engedélyezési feltételek újraértékelése során az illetékes hatóság minden, az ellenőrzésből és a vizsgálatokból származó információt felhasznál.

(3) Ha a Bizottság új vagy frissített BAT referencia-dokumentumot **tesz közzé**, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságaik **újraértékeljék, és** amennyiben szükséges, a kihirdetéstől számított négy éven belül **frissítsék** az érintett létesítményre vonatkozó engedélyezési feltételeket.

A 16. cikk (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérésre az első albekezdést kell alkalmazni.

(4) Az engedélyezési feltételek újraértékelését és – adott esetben – frissítését legalább a következő esetekben elvégzik:

- a) a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani;
- b) az elérhető legjobb technikák **jelentős változása** lehetővé teszi a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését,
- c) az üzembiztonság egyéb technikát igényel;
- d) **amennyiben a 2001/81/EK irányelvnek vagy a 19. cikknek megfelelően egy környezetminőségi szabványnak való megfelelés érdekében szükséges.**

2009. március 10., kedd

23. cikk

A telephely bezárása és helyreállítása

(1) A 2004/35/EK irányelv, **a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről szóló, 2006. december 12-i 2006/118/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv** ⁽¹⁾, **a környezet büntetőjogi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv** ⁽²⁾, és a talajvédelem kereteinek meghatározásáról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ sérelme nélkül, az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a 12. cikk 8. pontjában előírt alapelv tiszteletben tartásának biztosítására megállapított engedélyezési feltételeket végrehajtsák a tevékenység végleges leállítása esetén.

(2) Ahol a tevékenység magában foglalja **jelentős mennyiségű** veszélyes anyag felhasználását, előállítását vagy kibocsátását – tekintettel a létesítmény telephelyén bekövetkező talaj- és talajvízszennyeződés lehetőségére –, az üzemeltetőnek egy létesítmény üzembe helyezésének vagy egy létesítmény engedélyének frissítése előtt alapjelentést kell készítenie. Ennek a jelentésnek tartalmaznia kell a talaj és talajvíz eredeti állapotának meghatározásához szükséges számszerűsített információkat, **tekintettel a veszélyes anyagok jelentős mennyiségeire**.

A Bizottság megállapítja az alapjelentés tartalmára vonatkozó **általános** kritériumokat.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tevékenység végleges leállítása esetén az üzemeltető **tájékoztatja az illetékes hatóságot, és** értékeli a veszélyes anyagok által okozott talaj- és talajvízszennyeződés mértékét. Az üzemeltető helyreállítja a helyszínt és visszaállítja annak eredeti állapotát, amennyiben a (2) bekezdésben említett alapjelentésben rögzített eredeti állapothoz viszonyítva a létesítmény veszélyes anyagoktól származó talaj- vagy a talajvízszennyeződést okozott.

(4) Amennyiben az üzemeltetőnek nem kötelessége a (2) bekezdésben említett alapjelentés elkészítése, a tevékenység végleges leállítása esetén megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a telephely ne jelentsen jelentős kockázatot az emberi egészségre vagy a környezetre.

24. cikk

A kibocsátás összehasonlítása az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel

A 8. cikk 1. pontjában említett, **az engedély feltételeinek való megfelelésre vonatkozó adatoknak tartalmazniuk** kell a **kibocsátás** és a BAT referencia-dokumentumokban leírt elérhető legjobb **technikákhoz társuló kibocsátási szintek** közötti **összehasonlítást**. **A vonatkozó adatok haladéktalanul hozzáférhetők az interneten.**

25. cikk

Vizsgálatok

(1) A tagállamok létrehozzák a létesítmények vizsgálatának rendszerét.

A rendszer helyszíni vizsgálatokat is tartalmaz.

A tagállamok biztosítják, hogy: az üzemeltetők minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóságoknak, hogy azok bármilyen helyszíni ellenőrzést el tudjanak végezni, vagy mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthessenek ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

⁽¹⁾ HL L 372., 2006.12.27., 19. o.

⁽²⁾ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

⁽³⁾ HL L ...

⁽⁴⁾ HL: kérem illessze be a számot, dátumot és a közzétételi hivatkozást.

2009. március 10., kedd

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vizsgálati terv minden létesítményre vonatkozzon.
- (3) Az egyes vizsgálati tervek a következőket tartalmazzák:
- a) a releváns, jelentős környezeti tényezők általános értékelése;
  - b) a vizsgálati terv hatálya alá tartozó földrajzi terület;
  - c) a vizsgálati terv hatálya alá tartozó létesítmények nyilvántartása és ezen irányelv követelményeinek való megfelelésük általános értékelése;
  - d) a terv felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezések;
  - e) az (5) bekezdés szerinti rutinvizsgálati programok vázlata;
  - f) a (6) bekezdés szerinti nemrutin-vizsgálati eljárások;
  - g) adott esetben a különböző vizsgálati hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezések.
- (4) Az illetékes hatóságok a vizsgálati tervek alapján rendszeresen vizsgálati programokat dolgoznak ki, amelyekben meghatározzák a különböző típusú létesítményekre vonatkozó helyszíni látogatások gyakoriságát.

A tagállamok biztosítják, hogy elegendő számú képzett szakember álljon rendelkezésre a vizsgálatok elvégzésére.

A programok minden egyes létesítmény vonatkozásában **18 havonként** legalább egy **véletlenszerű** látogatást tartalmaznak. **E gyakoriságot növelni kell legalább félévenkénti alkalomra, ha egy vizsgálat a feltételeknek való nem megfelelés esetét állapítja meg.**

Ha a programok az érintett létesítmény környezeti kockázatainak szisztematikus értékelésén alapulnak, a látogatás gyakoriságát csökkenteni lehet kétévenként legalább egyszeri alkalomra.

A környezeti kockázatok szisztematikus értékelése az alábbi objektív kritériumokon alapul:

- a) az üzemeltetőknek az engedély feltételeinek való megfelelésére vonatkozó nyilvántartás;**
- b) a létesítménynek a környezetre és az emberi egészségre kifejtett hatásai;**
- c) az üzemeltetőnek a 761/2001/EK rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való részvétele vagy megegyező környezetvédelmi vezetési rendszer végrehajtása.**

A Bizottság **megállapíthat** a környezeti kockázatok értékelésére vonatkozó **további** kritériumokat.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (5) A rutinvizsgálatoknak megfelelőnek kell lenniük az érintett létesítményből eredő releváns környezeti hatások teljes körének vizsgálatára.

A rutinvizsgálat biztosítja, hogy az üzemeltető teljesítse az engedélyezési feltételeket.

A rutinvizsgálat célja az is, hogy az engedélyezési követelmények hatékonyságát értékelje.

⁽¹⁾ **A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 114., 2001.4.24., 1. o.).**

2009. március 10., kedd

(6) **A nem rutin, véletlenszerű vizsgálatot** súlyos és minősített környezetvédelmi panasz, súlyos környezetvédelmi baleset, váratlan esemény és **nem megfelelés vagy az emberi egészségre komolyan kiható események** esetén késelem nélkül és – adott esetben – az engedély kibocsátása, újraértékelése vagy aktualizálása előtt végre kell hajtani.

Az illetékes hatóságok az ilyen nem rutinszerű vizsgálatok elvégzése során előírhatják az üzemeltetőknek, hogy tájékoztatást nyújtsanak a baleset, esemény vagy az engedély feltételei nem teljesítésének kivizsgálása érdekében, beleértve az egészségügyi statisztikákat.

(7) Minden egyes rutin- és nemrutinvizsgálatot követően az illetékes hatóság jelentést készít, amelyben leírja a létesítmény ezen irányelv követelményeinek való megfelelésére vonatkozó megállapításait és a további lépések szükségességére vonatkozó következtetéseit.

A jelentésről az érintett üzemeltetőt két hónapon belül értesítik. A jelentést a vizsgálat idejétől számított négy hónapon belül az illetékes hatóság az interneten hozzáférhetővé teszi.

Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a jelentésben meghatározott minden szükséges intézkedést ésszerű időn belül megtegyenek.

26. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon a következő eljárásokban történő részvételre:

- a) az új létesítmények iránti engedély kiadása;
- b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;
- c) egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése a 22. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban.
- d) **egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése, ahol a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban eltérés engedélyezendő.**

Az ilyen részvételeseben a IV. mellékletben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

A környezetvédelmet előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnak kell tekinteni.

I

(2) Az engedély megadására, újraértékelésére vagy frissítésére **vonatkozó** határozat meghozatalát követően a hatáskörrel rendelkező hatóság **tájékoztatja a nyilvánosságot, és haladéktalanul a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a következő információkat:**

- a) a határozat tartalma, beleértve az engedély és a későbbi frissítések másolatát;
- b) a határozat alapjául szolgáló indokok;
- c) a határozat meghozatala előtt tartott konzultáció eredményei, illetve az eredmények határozatban való figyelembe vételének módjára vonatkozó magyarázat;

2009. március 10., kedd

- d) az érintett létesítményhez vagy tevékenységhez kapcsolódó BAT referencia-dokumentum címe;
- e) **a 15. cikkben említett engedélyezési feltételek** meghatározásának módja a BAT referencia-dokumentumban ismertett elérhető legjobb technikák és a hozzájuk kapcsolódó kibocsátási szintek viszonylatában;
- f) *amennyiben a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban eltérést engedélyeztek, az eltérés és az előírt feltételek – a 16. cikk (3) bekezdésében megállapított kritériumokon alapuló – konkrét* indokai;
- g) **az engedélyeknek a 22. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében említett újraértékelési eredménye;**
- h) a kibocsátások ellenőrzésének eredményei, ahogy azt az engedélyezési feltételek megkövetelik, és melyek az illetékes hatóság birtokában vannak.

A tagállamok biztosítják, hogy az a)–g) pontokban említett információkat haladéktalanul hozzáférhetővé teszik az interneten.

(3) Az (1) || és (2) bekezdés a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

27. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintett nyilvánosság azon tagjainak, akik nek a 26. cikknek megfelelően a bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljárásához van joguk a határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségének kifogásolása céljából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) kellő mértékben érdekeltek;
  - b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.
- (2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltiségnek és jogsérelemnek, azt a tagállamok határozzák meg összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széleskörű jogát.

Ebből a célból a környezetvédelmet ösztönző és a nemzeti jog szerinti bármely követelménynek megfelelő nem kormányzati szervezet érdekeltiségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sériülhetnek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

2009. március 10., kedd

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

28. cikk

Határokon áterjedő hatások

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős negatív hatással lesz egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amelyre az valószínűleg jelentős hatással lesz, azt kérelmezi, a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 21. cikk (2) bekezdése értelmében kérelmet nyújtottak be, a kért vagy a IV. melléklet értelmében rendelkezésre bocsátott információkat továbbítja a másik tagállam számára akkor, amikor azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi.

Ezen információk képezik a két tagállam közötti kétoldalú kapcsolatok keretében szükséges, kölcsönösségen és egyenlőségen alapuló konzultációk alapját.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság az (1) és (2) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit figyelembe veszi, amikor a kérelemről határoz.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan tagállamot tájékoztat a kérelemről hozott határozatról, amellyel az (1) bekezdés értelmében konzultált, és továbbítja számára a 26. cikk (2) bekezdésében említett információkat. A szóban forgó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ezen információkat a megfelelő módon, a saját területén lévő érintett nyilvánosság rendelkezésére bocsássák.

I

29. cikk

Új keletű technikák

A tagállamok az új keletű technikák kidolgozására és alkalmazására irányuló ösztönzőket alakítanak ki az üzemeltetők számára.

Az első albekezdés alkalmazásában a Bizottság **a következő kritériumokat fogadja el:**

- a) az új keletű technikák kiemelt kidolgozása és alkalmazása tekintetében számításba jövő ipari tevékenységek típusai;
- b) a tagállamok új keletű technikák kidolgozására és alkalmazására vonatkozó indikatív céljai;
- c) az új keletű technikák kidolgozásában és alkalmazásában elért előrelépés értékelési eszközei.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2009. március 10., kedd

III. FEJEZET

A tüzelőberendezésekre vonatkozó külön rendelkezések

30. cikk

Hatály

Ez a fejezet a legalább 50 MW névleges hőteljesítményű energiatermelésre tervezett tüzelőberendezésekre vonatkozik, függetlenül az azok által használt tüzelőanyag jellegétől.

Ezt a fejezetet nem kell alkalmazni az alábbi tüzelőberendezésekre:

- a) tüzelőberendezésekre, amelyekben az égéstermékeket közvetlen hevítésre, szárításra, illetve tárgyak vagy anyagok bármilyen más kezelésére használják;
- b) utóégető művek, azaz független tüzelőberendezésként nem üzemeltetett, a füstgázok égetés útján történő tisztítására tervezett tüzelőberendezések;
- c) a katalitikus krakkolásra használt katalizátorok regenerálására szolgáló létesítmények;
- d) a kén-hidrogént kénné alakító létesítmények;
- e) a vegyiparban használt reaktorkemencék;
- f) kokszoló kemencesor;
- g) léghevítők;
- h) valamely jármű, hajó vagy repülőgép meghajtására szolgáló bármilyen műszaki berendezés;
- i) a part menti platformokon használt gázturbinák;
- j) üzemek, amelyek tüzelőanyagként bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú, a 37. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett hulladéktól eltérő hulladékot használnak;

A 31., 32. és 35. cikk nem alkalmazandó a tüzelőberendezésekre, amennyiben azokra az ágazati BAT referencia-dokumentum vonatkozik, és amennyiben azokat kivonták a nagy tüzelőberendezések BAT referencia-dokumentumának hatálya alól.

31. cikk

Összesítési szabályozás

(1) Amennyiben kettő vagy több különálló tüzelőberendezés füstgázait közös kéményen keresztül engedik ki, a létesítmények által így létrehozott kombinát egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendő és kapacitásaik összevonandóak.

(2) Amennyiben két vagy annál több különálló tüzelőberendezést – amelyet engedélyeztek, illetve amely a 72. cikk (2) bekezdésében említett időpontot követően teljes kérelmet nyújtott be – létesítenek úgy, hogy műszaki és gazdasági tényezők figyelembevételével füstgázait közös kéményen keresztül kiengedhetők, e létesítmények által így létrehozott kombinát egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendő és kapacitásaik összevonandóak.

2009. március 10., kedd

32. cikk

Kibocsátási határértékek

(1) A tüzelőberendezésekből származó füstgázok kilépése ellenőrzött módon, egy vagy több füstcsatornával rendelkező kéményen keresztül történik, amelynek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmére tekintettel állapítják meg.

(2) Az engedéllyel rendelkező, illetve a 72. cikk (2) bekezdésében említett időpontot megelőzően teljes kérelmet benyújtó tüzelőberendezést tartalmazó létesítmények összes engedélyének – feltéve, hogy az ilyen berendezést az említett időpontot követően legkésőbb egy évvel üzembe helyezték – tartalmaznia kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(3) A (2) bekezdésben nem tárgyalt tüzelőberendezést működtető létesítmények minden engedélyének tartalmaznia kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 2. részében rögzített kibocsátási határértékeket.

(4) Az eljárni jogosult hatóság kén-dioxid tekintetében engedélyezheti a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől legfeljebb hat hónapra történő eltérést olyan tüzelőberendezések számára, amelyek a fenti határértékeknek való megfelelés céljára rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(5) Az eljárni jogosult hatóság engedélyezhet a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést abban az esetben, ha egy olyan tüzelőberendezésnek, amely gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használ, kivételesen a gázellátás hirtelen megszakadása miatt más tüzelőanyagot kell igénybe vennie. Az ilyen eltérés időtartama nem haladhatja meg a 10 napot, kivéve, ha az energiaellátás fenntartásának szükségessége fontosabb érdeknek minősül.

Az üzemeltető haladéktalanul tájékoztatja az eljárni jogosult hatóságot az első albekezdésben említett egyes esetekről.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről.

(6) Amennyiben a tüzelőberendezést **legalább 20 MW-tal** bővítik, az V. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékek a létesítmény változtatás által **érintett** részére vonatkoznak, és az egész **tüzelőberendezés névleges** hőteljesítménye arányában állapítják meg őket.

33. cikk

A kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az engedélyekben rendelkezzenek a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárásokról.

(2) Meghibásodás esetén, amennyiben a normál üzem nem áll vissza 24 órán belül, az eljárni jogosult hatóság az üzemeltető számára előírja az üzemeltetés korlátozását vagy leállítását, vagy kevésbé szennyező tüzelőanyag használatát.

Az üzemeltető az eljárni jogosult hatóságot a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáját vagy meghibásodását követő 48 órán belül értesíti.

2009. március 10., kedd

A kibocsátáscsökkentés nélküli üzemelés összes időtartama nem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát.

Az eljárni jogosult hatóság eltérést engedélyezhet a z első és harmadik albekezdésben megállapított határidőktől a következő esetekben:

- a) elengedhetetlenül szükséges az energiaellátás fenntartása;
- b) a meghibásodott tüzelőberendezés helyére korlátozott időre olyan berendezés állna üzembe, amely általános kibocsátásemelkedést okozna.

34. cikk

A levegőbe történő kibocsátások ellenőrzése

(1) A tagállamok az V. melléklet 3. részének **megfelelően gondoskodnak arról, hogy** elvégezzék a légszennyező **anyagok** ellenőrzését. **A tagállamok megkövetelhetik, hogy az ellenőrzést az üzemeltető költségére végezzék.**

(2) Az automatikus ellenőrző berendezés telepítését és működését az V. melléklet 3. részében meghatározott megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálattal kell igazolni.

(3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az eljárni jogosult hatóság állapítja meg.

(4) Valamennyi ellenőrzési eredményt olyan módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az eljárni jogosult hatóság megállapíthassa, hogy az üzem megfelel-e az engedélyben foglalt működési feltételeknek és kibocsátási határértékeknek.

35. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A levegőre vonatkozó kibocsátási határértékek betartása akkor tekinthető igazoltnak, ha teljesülnek az V. melléklet 4. részében előírt feltételek.

36. cikk

Vegyes tüzelésű tüzelőberendezések

(1) Vegyes tüzelésű tüzelőberendezés esetében, beleértve két vagy több tüzelőanyag egyidejű használatát is, az eljárni jogosult hatóság a a következő lépések szerint állapítja meg a kibocsátási határértékeket:

- a) megállapítja az egyes különböző tüzelőanyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket és az V. melléklet 1. és 2. részében meghatározott, a teljes tüzelőberendezés névleges hőteljesítményének megfelelő szennyezőket;
- b) meghatározza az egyes tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértéket, amely az a) pontban említett különálló kibocsátási határértékek és az egyes tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmény összeszorozásával, majd a szorzás eredményének a tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmények összegével történő elosztásával adódik,
- c) összeadja a tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

(2) A saját felhasználásra egyedül vagy más tüzelőanyagokkal együtt a kőolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékokat használó, vegyes tüzelésű tüzelőberendezések esetében a Bizottság úgy módosíthatja az (1) bekezdést, hogy valamennyi ilyen, legalább 50 MW névleges hőteljesítményű berendezésre átlagos kén-dioxid-kibocsátási határértéket állapít meg.

2009. március 10., kedd

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

A hulladékégetőkre és hulladék-együttegetőkre vonatkozó külön rendelkezések

37. cikk

Hatály

(1) Ezt a fejezetet olyan hulladékégető és együttegető művekre kell alkalmazni, amelyekben szilárd vagy folyékony hulladékot égetnek vagy együttegetnek.

E fejezet alkalmazásában a hulladékégető és együttegető művek a következőket foglalják magukban az összes égetőművet vagy együttegető művet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelő berendezéseket, a hulladék tüzelőanyagot és a levegőellátási rendszereket, a kazánt, a füst gázkezelő berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égetés vagy együttegetés folyamatának szabályozását, valamint az égési és együttégési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket is.

Amennyiben az égetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet hulladékégető műnek kell tekinteni.

(2) Ezt a fejezetet nem kell alkalmazni az alábbi üzemekre:

a) a kizárólag az alábbi jellegű hulladékokat kezelő berendezések:

i. a 3. cikk (22) bekezdésének b) pontjában felsorolt hulladék,

ii. radioaktív hulladék,

iii. a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-I 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szabályozott állati tetemek,

iv. a tengeri platformokról folytatott feltárás és kitermelés során keletkező olaj- és gázhulladék, amelyet a platformon helyben égetnek el;

b) a hulladékégetés folyamatának javítása érdekében végzett kutatási, fejlesztési és próbaüzemi célokra használt kísérleti létesítmények, ha azok évente 50 tonnánál kevesebb hulladékot égetnek el.

38. cikk

Engedélykérelem

A benyújtott, hulladékégető vagy együttegető műre kért engedélynek tartalmaznia kell mindazon intézkedések leírását, amelyeket az alábbi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében terveznek:

a) az üzemet úgy tervezték, szerelték fel, fogják karbantartani és üzemeltetni, hogy e fejezet követelményeit teljesítsék az égetni vagy együttegetni kívánt hulladékfajták tekintetében;

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

2009. március 10., kedd

- b) a hulladékégetési és együttégetési folyamatban keletkező hőt – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – visszanyerik hő, gőz vagy energia előállításával;
- c) a maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre csökkentik, illetve újrahasznosítják, amennyiben lehetséges;
- d) azon maradékanyagok ártalmatlanítása, amelyeknek a képződését nem sikerül kiküszöbölni, csökkenteni vagy azokat újrahasznosítani, a nemzeti és a közösségi jogszabályok figyelembevételével.

39. cikk

Engedélyezési feltételek

- (1) Az engedélyeknek tartalmazniuk kell a következőket:
  - a) az összes kezelt hulladékkategória jegyzékét, amelynek lehetőség szerint legalább azokra a hulladék-osztályokra ki kell terjednie, amelyeket a 2000/532/EK bizottsági határozatban meghatározott Európai Hulladékjegyzék állított össze, és amely tájékoztatást ad a z egyes hulladék osztály ok mennyiségéről;
  - b) az üzem teljes hulladékégető és együttégető kapacitását;
  - c) a levegőbe és vízbe történő kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási határértékeket;
  - d) a pH, a hőmérséklet és a szennyvíz kibocsátási hozam tekintetében fennálló követelményeket.
  - e) a kibocsátás ellenőrzés tekintetében megállapított feltételek teljesítésére használt mintavételi és mérési eljárásokat, valamint ezek gyakoriságát;
  - f) a tisztítóberendezések vagy mérőműszerek műszakilag elkerülhetetlen leállításának, az üzemzavaroknak és meghibásodásoknak a leghosszabb megengedett idejét, amely alatt a levegőbe történő kibocsátások és a szennyvízkibocsátások meghaladhatják az előírt kibocsátási határértéket.
- (2) Az (1) bekezdésben megállapított követelményeken túlmenően a veszélyes hulladékot felhasználó hulladékégető és együttégető műre kiadott engedélynek az alábbiakat kell tartalmaznia:
  - a) a kezelt veszélyeshulladék-kategóriák felsorolását;
  - b) e veszélyes hulladékok legkisebb és legnagyobb tömegáramát, azok legalacsonyabb és legmagasabb fűtő-értékét és legnagyobb PCB-, PCP-, klór-, fluor-, kén-, nehézfém és egyéb szennyezőanyag tartalmát.
- (3) A tagállamok felsorolhatják az engedélybe foglalandó bizonyos hulladék-együttégető művekben elégethető hulladékkategóriákat.
- (4) Az illetékes hatóságok időközönként felülvizsgálják, és szükség esetén aktualizálják az engedélyben szereplő feltételeket.

40. cikk

Kibocsátás szabályozás

- (1) A hulladékégető és együttégető művekből származó füst gázokat ellenőrzött körülmények között, olyan kéményeken keresztül kell a környezetbe juttatni, amelyek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmének szem előtt tartásával számították ki.

2009. március 10., kedd

(2) A hulladékégető és együttégető művekből származó levegőbe történő kibocsátások nem haladhatják meg a VI. melléklet 3. és 4. részében előírt vagy a 4. részzel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeket

Amennyiben a hulladék-együttégető műben a keletkező hő több mint 40 %-a veszélyes hulladék égetéséből ered vagy az üzem kezeletlen vegyes települési hulladék együttégetését végzi, a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket kell alkalmazni.

(3) A füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek vízi környezetbe való elvezetését – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – korlátozni kell, és a szennyező anyagok koncentrációja nem haladhatja meg a VI. melléklet 5. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(4) A kibocsátási határértékek arra a helyre vonatkoznak, ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek a hulladékégető vagy együttégető mű területét elhagyják.

Amennyiben a füstgázok tisztításából eredő szennyvíz kezelésére a hulladékégető vagy együttégető mű területén kívül egy olyan szennyvíztisztító üzemben kerül sor, amelyet kizárólag ilyen jellegű szennyvíz kezelésére hoztak létre, a VI. melléklet 5. részében előírt kibocsátási határértékeket ott kell mérni, ahol a szennyvíz elhagyja a szennyvíztisztító létesítményt. Ahol a véggázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen vagy a helyszínen kívül együttesen kezelik a többi szennyvízzel, az üzemeltetőnek a VI. melléklet 6. részének 2. pontjában előírt mérések eredményeinek felhasználásával el kell végeznie a megfelelő tömegegyenleg-számításokat annak érdekében, hogy meghatározza a szennyvíz végső távozási helyén azt a kibocsátási szintet, amely a füstgázok tisztításából eredő szennyvíznek tulajdonítható.

A VI. melléklet 5. részében megadott kibocsátási határértékek betartása érdekében a szennyvíz semmilyen körülmények között nem hígítható.

(5) A hulladékégető vagy együttégető művek helyét, ideértve a hozzájuk tartozó hulladéktároló területet is úgy kell megtervezni és működtetni, hogy elkerülhető legyen bármely szennyező anyagnak az engedély nélküli vagy véletlenszerű módon a talajba, felszíni vizekbe, talajvízbe kerülése.

Tárolókapacitást kell biztosítani a hulladékégető vagy együttégető művek telephelyeiről származó elszennyeződött esővíz elfolyásának is, illetve a kiömléses baleset vagy tűzoltási műveletek következtében elszennyeződött víznek. A tárolókapacitásnak akkorának kell lennie, hogy biztosítsa az ilyen vizek vizsgálatát és szükség esetén a kiengedés előtti kezelését.

(6) Ha a kibocsátási határértékeket túllépik, a hulladékégető vagy együttégető mű vagy ezek részét képező egyes kemencék a 44. cikk (4) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül semmilyen körülmények között nem égethetnek hulladékot négy óránál hosszabb ideig, megszakítás nélkül;

Nem haladhatja meg a 60 órát az ilyen körülmények között végzett üzemeltetés egy évre összesített időtartama.

A második albekezdésben előírt időtartam-korlátozás azokra a kemencékre vonatkozik, amelyek ugyanazon füstgáztisztító berendezéshez csatlakoznak.

41. cikk

Meghibásodás

Meghibásodás esetén az üzemeltetőnek csökkentenie kell vagy le kell állítania a műveleteket, amint az gyakorlati szempontból megoldható, egészen addig, amíg a normális üzemi körülmények ismét helyre nem állíthatók.

2009. március 10., kedd

42. cikk

A kibocsátás ellenőrzése

- (1) A tagállamok kötelessége, hogy biztosítsák, hogy a kibocsátások ellenőrzése a VI. melléklet 6. és 7. részével összhangban történjen.
- (2) A folyamatos mérési rendszerek működését és telepítését a VI. melléklet 6. részének 1. pontjában előírt megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálatokkal kell igazolni.
- (3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az illetékes hatóság határozza meg.
- (4) Valamennyi ellenőrzési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság megállapíthassa, hogy megfelel-e az üzem az engedélyben szereplő működési feltételeknek és a kibocsátási határértékeknek.
- (5) Amint a Közösségben a megfelelő mérési technika rendelkezésre áll, a Bizottság meghatározza azt a dátumot, amelytől kezdődően a nehézfémek, dioxinok és furánok levegőbe való kibocsátását folyamatos méréssel kell elvégezni.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

43. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

Akkor felelnek meg a levegőre és vízre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha teljesülnek a VI. melléklet 8. részében leírt feltételek.

44. cikk

Üzemeltetési feltételek

- (1) A hulladék gető műveket úgy kell üzemeltetni, hogy az égési folyamat végén a salak és a tüztéri hamu összes szerves széntartalma kisebb legyen, mint 3 %, vagy az izzítási veszteség kevesebb legyen, mint az említett anyag szárazanyag tartalmának 5 %-a. Szükség esetén a hulladékot előkezelési technikáknak kell alávetni.
- (2) Az hulladékégetőket és együttégetőket olyan módon kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a z égetés vagy együttégetés során keletkező gáz hőmérséklete az égéslevegő utolsó befúvatását követően ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is legalább két másodperig minimum 850 °C-ra emelkedjen.

Amennyiben 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladék égetése vagy együttégetése folyik, a az első albekezdésnek megfelelő hőmérsékletnek legalább 1 100 °C-nak kell lennie.

Az első és a második albekezdésben előírt hőmérsékleteket a hulladékégető művek esetében a tüztér belső falának közelében kell mérni. Az illetékes hatóság engedélyezheti a mérés elvégzését a tüztér más, reprezentatív pontján.

- (3) Az hulladékégető minden tüztérét legalább egy támasztóéggővel fel kell szerelni. Ezen éggőknek automatikusan be kell kapcsolnia, ha a füstgázok hőmérséklete az utolsó táplevegő-befúvatást követően a (2) bekezdésben előírt hőmérséklet alá esik. Ugyancsak alkalmazni kell ezt az éggőt a berendezés indításakor és leállításakor, annak érdekében, hogy az említett hőmérsékletek a fenti műveletek alatt végig fennmaradjanak, és az égettérben ne maradjon el nem égett hulladék.

2009. március 10., kedd

A támasztógő nem táplálható olyan tüzelőanyaggal, amely az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartal-máról szóló, 1993. március 23-i 93/12/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdése szerint meghatá-rozott gázolaj, folyékony gáz vagy földgáz égetése során keletkező kibocsátásnál magasabb szintű kiboc-sátást eredményez.

(4) A hulladékégető és együttégető műveknek üzemeltetniük kell egy automatikus rendszert, amely az alábbi esetekben megakadályozza a hulladék betöltését:

- a) indításkor addig, amíg a (2) bekezdésben előírt hőmérsékletet, illetve a 45. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott szintet el nem éri;
- b) amikor a (2) bekezdésben előírt, illetve a 45. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott szintet nem tudja tartani;
- c) minden olyan esetben, amikor a folyamatos mérések azt mutatják, hogy a véggáztisztító- berendezések meghibásodása, illetve üzemzavara következtében valamely kibocsátási határértéket túllépik.

(5) Amennyire gyakorlati szempontból ez lehetséges, a hulladékégető vagy együttégető művekben kelet-kezett hőt hasznosítani kell.

(6) A fertőző kórházi hulladékot azonnal és közvetlen érintkezés nélkül az égető kemencékbe kell tenni, anélkül, hogy azt megelőzően más kategóriába tartozó hulladékkal keverték volna.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékégető vagy együttégető művek üzemeltetését és felügyeletét olyan természetes személy végezze, aki rendelkezik az üzem vezetéséhez szükséges szakértelemmel.

45. cikk

Üzemelési feltételek változtatására vonatkozó engedély

(1) A 44. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglaltaktól, a hőmérséklet tekintetében ugyanezen cikk (4) bekezdésében foglaltaktól, illetve a bizonyos hulladékkategóriákra vagy bizonyos termikus eljárások esetében az engedélyben megadott feltételektől eltérő körülményeket az illetékes hatóságok engedélyezhetik, ha az e fejezetben foglalt egyéb feltételek teljesülnek. A tagállamok meghatározhatják az ilyen engedélyekre vonatkozó szabályozást.

(2) Hulladékégető művek esetében az üzemi körülmények megváltoztatása nem okozhatja több maradék-anyag képződését vagy magasabb szennyezőanyag -tartalmú maradékanyagok keletkezését azon mennyi-ségekhez képest, amelyek várhatóan a 44. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglalt körülmények között keletkeznének.

(3) Azoknak a hulladék-együttégető műveknek, amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően enge-délyezték az üzemelési feltételek megváltoztatását, az összes szerves szénre és a szén-monoxidra vonatko-zóan legalább a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértéket kell betartaniuk.

A farost- és papíripari kazánokban, amelyek kéregből származó hulladék együttégetését végzik a termelődes helyén és amelyek 2002. december 28-a előtt üzemeltek és engedéllyel rendelkeztek, illetve amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezték az üzemelési feltételek megváltoztatását legalább a VI. melléklet 3. részében a szerves szénre előírt kibocsátási határértékek nek teljesülniük kell.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak az (1), (2) és (3) bekezdések értelmében engedélyezett összes üzemeltetési feltételt, valamint azok ellenőrzésének eredményét a 66. cikk szerinti jelentési követelmé-nyeknek megfelelő információszolgáltatás részeként.

⁽¹⁾ HL L 74, 1993.3.27., 81. o.

2009. március 10., kedd

46. cikk

A hulladék szállítása és átvétele

(1) A hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetője megtesz minden szükséges óvintézkedést a hulladék szállítása és átvétele során a levegő, felszíni vizek és a talajvíz elszennyeződésének, illetőleg a környezetre kifejtett egyéb kedvezőtlen hatások, szag és zajhatások, valamint az emberi egészségre gyakorolt közvetlen kockázatok megelőzése, illetve amennyire ez gyakorlati szempontból lehetséges, korlátozása érdekében.

(2) Az üzemeltetőnek az egyes hulladékosztályokba tartozó hulladékok tömegét a hulladékégető vagy együttégető műben történő átvételük előtt meg kell határoznia, lehetőség szerint a 2000/532/EK bizottsági rendelettel létrehozott Európai Hulladékjegyzék szerint.

(3) Az üzemeltetőnek, mielőtt a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot vesz át, be kell szereznie a hulladékra vonatkozó információkat, annak eldöntése érdekében, hogy az teljesíti-e a 39. cikk (2) bekezdésében foglalt engedélyezési követelményeket.

Az információknak az alábbiakra kell kiterjednie:

- a) a (4) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokban a hulladék keletkezésére vonatkozóan található valamennyi hivatalos információ;
- b) a hulladék fizikai, és amennyiben ez gyakorlati szempontból megoldható, vegyi összetétele, valamint az összes többi olyan információ, amely annak eldöntéséhez szükséges, hogy a hulladék megfelelő-e a tervezett égetési folyamat céljaira;
- c) a hulladék veszélyes tulajdonságaira, azokra az anyagokra, amelyekkel nem szabad összekeverni, valamint azokra az óvintézkedésekre, amelyeket a hulladék kezelésekor szem előtt kell tartani.

(4) Mielőtt az üzemeltető a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot venne át, legalább az alábbi eljárásokat el kell végeznie:

- a) a 2008/98/EK irányelv által megkövetelt dokumentumok ellenőrzése, továbbá amennyiben szükséges, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan ki történő hulladékszállítások felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendeletben⁽¹⁾, valamint a veszélyes anyagok szállításával foglalkozó jogszabályokban foglalt dokumentumok ellenőrzése;
- b) reprezentatív minta vétele lehetőség szerint lerakodás előtt, amennyiben az nem célszerűtlen, annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelő-e a szállítmány a (3) bekezdésben megadott információknak, illetve azért, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani a kezelt hulladékok jellegét.

A b) pontban említett mintákat az érintett hulladék égetését követően legalább egy hónapon át meg kell őrizni.

(5) Az illetékes hatóság kivételt engedhet a (2), (3), illetve (4) bekezdés alól olyan hulladékégető és együttégető művek számára, amelyek a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítmény részét képezik és kizárólag a létesítményben képződött hulladék égetését vagy együttégetését végzik.

47. cikk

Maradékanyagok

(1) A maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre kell csökkenteni. A maradékanyagokat lehetőség szerint közvetlenül az üzemben vagy azon kívül újra fel kell használni.

⁽¹⁾ HL L 30., 1993.2.6., 1. o.

2009. március 10., kedd

(2) A por alakú szilárd maradékanyagok szállítását és közvetlen tárolását oly módon kell megoldani, hogy azok ne kerülhessenek ki a környezetbe.

(3) A maradékanyagok végleges elhelyezési útvonalának megállapítását, illetve hasznosítását megelőzően megfelelő vizsgálatokat kell végezni a maradékanyagok fizikai és kémiai jellemzőinek, valamint szennyezőképességének megállapítása céljából. A vizsgálatoknak ki kell terjedniük a teljes oldható és az oldható nehézfém frakcióra.

48. cikk

Lényeges változtatás

Valamely kizárólag nem veszélyes hulladékot a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítményben égető hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetésében bekövetkező változtatást, amely veszélyes hulladék égetésével vagy együttégetésével jár, lényeges változásnak kell tekinteni.

49. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása és jelentéstétel a hulladékégető és együttégető művekről

(1) Az új hulladékégető és együttégető művekre beadott kérelmeket megfelelően hosszú időn keresztül a nyilvánosság számára legalább egy helyen hozzáférhetővé kell tenni, hogy ezekre az illetékes hatóság döntése előtt a nyilvánosság észrevételt tehesen. A döntést, hozzászólva az engedély legalább egy példányát, és minden további módosítást, szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(2) Az óránként két tonna vagy annál nagyobb névleges teljesítményű hulladékégető vagy együttégető művek esetében a 66. cikkben említett jelentésnek információt kell tartalmaznia a létesítmény működéséről és annak ellenőrzéséről, illetve be kell számolnia az égetési és együttégetési technológia működéséről és a levegőbe és vízbe történő kibocsátásoknak a kibocsátási határértékekhez viszonyított szintjéről. Ezt az információt szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságok listát állítanak össze az óránként két tonnánál kisebb névleges teljesítményű hulladékégető vagy együttégető művekről, és azt is a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik.

V. FEJEZET

A szerves oldószereket használó létesítményekre és tevékenységekre vonatkozó külön rendelkezések

50. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a VII. melléklet 1. részében felsorolt és – adott esetben – ugyanezen melléklet 2. részében meghatározott oldószert fogyasztási küszöbértéket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

51. cikk

Fogalom meghatározások

E fejezet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások érvényesek:

1. meglévő berendezés olyan üzemelő berendezés, amely 2001. április 1-je előtt engedélyt kapott vagy 2001. április 1-je előtt teljes engedélykérelmet nyújtott be, feltéve, hogy a létesítményt legkésőbb 2002. április 1-ig üzembe helyezték;
2. véggázok: olyan anyagok gáz formájában történő kibocsátása kéményből vagy szennyezőanyag-csökkentő berendezésből a levegőbe, amelyek illékony szerves vegyületeket vagy más szennyezőanyagokat tartalmaznak;

2009. március 10., kedd

3. diffúz kibocsátás (diffúz emisszió): bármely, az illékony szerves vegyületeknek nem véggázok formájában történő kibocsátása a levegőbe, talajba és vízbe, valamint bármely termékben lévő oldószer hacsak a IIA. melléklet 2. része kivételt nem tesz;
4. teljes kibocsátás (emisszió): a diffúz kibocsátás és a véggázokkal történő kibocsátás összege;
5. keverék a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott keverék,
6. ragasztóanyag bármely olyan keverék, beleértve minden szerves oldószert vagy olyan keveréket, amely a megfelelő használhatóság érdekében szerves oldószereket tartalmaz, amit egy termék különálló részének összeragasztására használnak;
7. tinta vagy nyomdafesték bármely olyan keverék, beleértve minden szerves oldószert vagy a megfelelő felvitel érdekében szerves oldószereket tartalmazó keveréket, amelyet nyomtatásnál használnak szöveg vagy képek felületre történő nyomtatására;
8. lakk: átlátszó bevonat;
9. fogyasztás vagy felhasználás egy berendezésbe naptári évenként vagy bármely más 12 hónapos időszakonként bevitt teljes szerves oldószert mennyiség, levonva ebből az újrafelhasználásra visszanyert illékony szerves vegyületek mennyisége;
10. oldószertbevitel a szerves oldószereknek és ezeknek olyan keverékekben lévő mennyisége, amelyeket egy tevékenység végrehajtása során használnak, beleértve a berendezésen belül és kívül visszanyert oldószereket, amelyeket mindig számításba kell venni, valahányszor a tevékenység végzéséhez felhasználják;
11. szerves oldószerek újrafelhasználása olyan szerves oldószerek felhasználása, amelyeket egy berendezésből bármilyen műszaki vagy kereskedelmi célból visszanyertek, beleértve a tüzelőanyagként (üzemanyagként) való felhasználást is, de kizárva a visszanyert szerves oldószerek hulladékként történő végleges lerakását;
12. zárt feltétel: olyan körülmények, amelyek között a berendezést úgy üzemeltetik, hogy a tevékenységből származó illékony szerves vegyületeket összegyűjtik, és szabályozott módon vezetik ki kéményen vagy szennyezés csökkentő berendezésen keresztül és emiatt ezek nem teljesen diffúz kibocsátások;
13. indítási és leállási művelet olyan üzemeltetés, melynek során egy tevékenységet, egy készüléket vagy egy tartályt üzemkész állapotba vagy éppen üresjáratba helyeznek, a rendszeresen ingadozó tevékenységi fázisok kivételével,

52. cikk**Veszélyes anyagok helyettesítése**

Az olyan anyagokat vagy keverékeket, amelyek a 67/548/EGK irányelv szerint reprodukciós szempontból karcinogénnek, mutagénnek vagy toxikusnak minősülnek, és az illékony szerves vegyület tartalmuk miatt az R45, R46, R49, R60, R61 mondatokat rendelik hozzájuk, amennyire ez lehetséges a lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani kevésbé ártalmas anyagokkal vagy keverékekkel.

53. cikk**Kibocsátásszabályozás**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a következők egyikének biztosítása érdekében:

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

2009. március 10., kedd

- a) a létesítményekből származó illékony szerves vegyületek kibocsátása nem haladhatja meg a véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékeket és a diffúz kibocsátásra vonatkozó határ értékeket vagy a teljes kibocsátásra vonatkozó határértékeket, és teljesülnek a VII. melléklet 2. és 3. részében meghatározott egyéb követelmények;
- b) a létesítmény megfelel a VII. melléklet 5. részében előírt csökkentési tervre vonatkozó követelményeknek, feltéve, hogy az a) pontban említett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkenés valósul meg.

A tagállamok a 66. cikk (1) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a b) pontban említett egyenértékű kibocsátáscsökkenés megvalósításában elért előrelépésről.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az üzemeltető az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy egy adott berendezésnél a diffúz kibocsátások határértéke műszakilag vagy gazdaságilag nem teljesíthető, az illetékes hatóság engedélyezheti a kibocsátási határérték túllépését, feltéve, ha emiatt nem várható az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt jelentős kockázat, illetve ha az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazza;

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a VII. melléklet 2. részében található táblázat 8. tétele által érintett, zárt körülmények között nem elvégezhető bevonási (festési) tevékenységek esetében az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a létesítmény kibocsátásai ne teljesítsék az említett bekezdésben előírt követelményeket, amennyiben az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy a követelményeknek való megfelelés műszakilag és gazdaságilag sem kivitelezhető, valamint hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák.

(4) A tagállamok a 66. cikk (2) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (2) és (3) bekezdésekben említett eltérésekről.

(5) A közegészség és a környezet megóvása érdekében az olyan illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez az R40, R45, R46, R49, R60, R61 vagy R68 mondatokat rendelik zárt feltételek mellett szabályozzák, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, illetve azok nem haladhatják meg a VII. melléklet 4. részében előírt kibocsátási határértékeket.

(6) Az olyan berendezéseknek, amelyekben két vagy több olyan tevékenységet végeznek, amelyek mindegyike meghaladja a VII. melléklet 2. részében foglalt küszöbértékeket:

a) az (5) bekezdésben meghatározott anyagok használata esetén minden tevékenységre külön-külön meg kell felelniük az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek;

b) más anyagok esetében vagy:

i. minden tevékenységre vonatkozóan külön-külön teljesíteniük kell a 1. bekezdésben meghatározott követelményeket, vagy

ii. olyan az illékony szerves vegyületekre vonatkozó teljes kibocsátással kell rendelkezniük, ami nem haladhatja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha az i. pont követelményeit alkalmazzák.

(7) Minden alkalmas óvintézkedést meg kell tenni az indítási és leállási műveletek során történő illékony szerves vegyület kibocsátások minimalizálása érdekében.

54. cikk

Kibocsátás monitoring

A tagállamok kötelessége, hogy akár az engedélyben előírt üzemeltetési körülmények, akár általánosan kötelező szabályozás révén biztosítsák, hogy a kibocsátások mérése a VII. melléklet 6. részével összhangban történjen.

2009. március 10., kedd

55. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékek akkor tekintendők teljesítettnek, ha a VII. melléklet 8. részében előírt feltételek is teljesülnek.

56. cikk

Megfelelőségi jelentés

A 8. cikk (1) bekezdésében említett megfelelőségi jelentés a megfelelőséget a következők egyike révén bizonyítja:

- a) a véggázok kibocsátási határértékei, a diffúz kibocsátás határértékei és a teljes kibocsátási határérték;
- b) a VII. melléklet 5. részének csökkentési tervében foglalt követelmények,.
- c) az 53. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérések

A megfelelőségi jelentés tartalmazhat egy, a VII. melléklet 7. részével összhangban készített oldószer-kezelési tervet.

57. cikk

Meglévő létesítmény lényeges változtatása

(1) A szerves oldószerek maximális beviteli tömegének megváltoztatása egy létesítmény napi átlagát tekintve – amennyiben a létesítmény a tervezett teljesítményen, tehát nem indítási, leállítási és karbantartási üzemi körülmények között működik – lényegesnek tekintendő, ha az illékony szerves vegyületeknek az alábbiánál nagyobb mértékű növekedéséhez vezet:

- 25 % olyan létesítmény esetében, amely a VII. melléklet 2. részének 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16. vagy 17. pontjában található alacsonyabb küszöbérték-sávba eső tevékenységeket folytat, illetve a VII. melléklet 2. részében említett egyéb tevékenységek esetében, amelynek oldószer-felhasználása kevesebb, mint 10 tonna/év;
- 10 % minden egyéb létesítmény esetében.

(2) Ha a meglévő berendezés lényeges változtatáson megy keresztül, vagy lényeges változtatást követően először esik az irányelv hatálya alá, a berendezésnek azt a részét, ami lényeges változtatáson megy keresztül, vagy új berendezésként sorolják be, vagy meglévő berendezésként, feltéve, hogy az egész berendezés teljes kibocsátása nem haladja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha a lényegesen megváltoztatott részt új berendezésként kezelik.

(3) Lényeges változás esetén az illetékes hatóság ellenőrzi a létesítmény ezen irányelv követelményeinek való megfelelését.

58. cikk

A szerves oldószerek helyettesítésére vonatkozó információk cseréje

A Bizottság a tagállamok, az érintett iparág és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek közreműködésével információcserét szervez a szerves oldószerek és lehetséges helyettesítőik felhasználásáról, valamint olyan műszaki eljárásokról, amelyek a legkisebb potenciális hatást gyakorolják a levegőre, vízre, talajra, ökológiai rendszerekre és az emberi egészségre.

2009. március 10., kedd

Az információcsere valamennyi alábbi pontot érinti:

- a) felhasználhatóság;
- b) az emberi egészségre gyakorolt potenciális hatás és különösen a foglalkozási terhelés,
- c) a környezetre gyakorolt potenciális hatások;
- d) a gazdasági következmények, különösen a rendelkezésre álló lehetőségek költség-haszon viszonya.

59. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) Az illetékes hatóság döntését, beleértve legalább az engedély egy másolatát és bármely azt követő aktualizálást is, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A berendezésekre vonatkozó általános, kötelező erejű jogszabályokat és az engedélyezésre és nyilvántartásba vételre kötelezett létesítmények jegyzékét szintén elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) Az 54. cikk értelmében megkövetelt és az illetékes hatóságnál rendelkezésre álló kibocsátás-ellenőrzési eredményeket hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben leírtak a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátozásokkal alkalmazandók.

VI. FEJEZET

Titán-dioxidot termelő létesítményekre vonatkozó külön rendelkezések

60. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a titán-dioxidot termelő létesítményekre kell alkalmazni.

61. cikk

Hulladék elhelyezésre vonatkozó tiltás

A tagállamok megtiltják a következő a hulladékok bármely víztestben, tengerekben, vagy óceánokban történő elhelyezését:

1. szilárd hulladék
2. a szulfát-eljárást alkalmazó létesítményekből eredő, a titanilszulfát-oldat hidrolízisét követő szűrési fázisból származó anyalúgok; beleértve az ilyen lúgokhoz kapcsolódó, összességében több mint 0,5 % arányban szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmazó savas hulladékot, amelyet a maximum 0,5 % szabad kénsav tartalom eléréséig hígítottak
3. a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekből származó hulladék, amely több mint 0,5 % szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmaz, beleértve az olyan hulladékot, amelyet a 0,5 % vagy ennél kevesebb szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak;

2009. március 10., kedd

4. a (2) és (3) bekezdésben említett hulladék kezelése (töményítése vagy semlegesítése) során képződő, szűrővel eltávolított sók, iszapok és folyékony hulladékok, amelyek különböző nehézfémeket tartalmaznak, kivéve azokat a semlegesített és szűrt vagy dekantált hulladékokat, amelyek nehézfémeket csak nyomokban tartalmaznak, amelyeknek pH-ja a hígítást megelőzően 5,5 fölött volt.

62. cikk

A vízzennyező kibocsátások szabályozása

- (1) A létesítmények vízzennyező kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 1. részében előírt kibocsátási határértékeket.

- (2) A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az akut toxicitási vizsgálatokat a VIII. melléklet 2. részének 1. pontjával összhangban végezzék el, valamint hogy e vizsgálatok eredményei feleljenek meg a VIII. melléklet 2. részének 2. pontjában előírt értékeknek

63. cikk

A légszennyező kibocsátások megelőzése és csökkentése

- (1) A savcseppek létesítményből történő emisszióját meg kell előzni;

- (2) A létesítmények légszennyező kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket.

64. cikk

A kibocsátások ellenőrzése és a környezet

- (1) A tagállamok biztosítják a vízzennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyezési feltételeknek és a 62. cikknek való megfelelést.

- (2) A tagállamok biztosítják a légszennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyezési feltételeknek és a 63. cikknek való megfelelést.

Az ilyen ellenőrzésnek magában kell foglalnia legalább a VII. melléklet 5. részében előírt kibocsátásellenőrzést.

- (3) A tagállamok a VIII. melléklet 4. részének megfelelően gondoskodnak a titán-dioxidot termelő létesítményekből származó kibocsátások által érintett környezet ellenőrzéséről.

- (4) Az ellenőrzést a CEN-szabványoknak megfelelően kell elvégezni, illetve ha CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

VII. FEJEZET

Bizottság, átmeneti és záró rendelkezések

65. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat vagy testületeket, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért.

2009. március 10., kedd

66. cikk

A tagállamok által benyújtott jelentések

(1) A tagállamok a 15. és 16. cikknek, **valamint a 16. cikk (3) bekezdésének értelmében biztosított eltéréseknek** megfelelően gondoskodnak róla, hogy az ezen irányelv végrehajtására, a kibocsátásokat és egyéb környezeti hatásokat érintő reprezentatív adatokra, a kibocsátási határértékekre és az elérhető legjobb technikák alkalmazására vonatkozó információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

A tagállamok az első albekezdésben említett információ elektronikus formátumban a Bizottság részére való hozzáférhetővé tétele céljából nemzeti információs rendszereket dolgoznak ki, és azokat rendszeresen aktualizálják. **A biztosított információkról a tagállamok összefoglalót készítenek, és azt a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják.**

(2) A Bizottság meghatározza az (1) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátandó információ típusát és formátumát.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A 71.cikk (1) bekezdésében említett időponttól számított három éven belül és azt követően háromévente a Bizottság az (1) bekezdésben említett információk alapján ennek az irányelvnek a végrehajtására vonatkozó jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – adott esetben – jogalkotási javaslat kíséretében.

67. cikk

A mellékletek módosításai

(1) **A vonatkozó BAT referencia-dokumentumokban leírt elérhető legjobb technológiák alapján a Bizottság a BAT referencia-dokumentumban leírt következtetéseken alapuló BAT referencia-dokumentum 14. cikkkel összhangban történő közzétételétől számított 12 hónapon belül módosítja az V., VI., VII. és VIII. mellékletet a kibocsátási határértékekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása révén. A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel, valamint ellenőrzési és teljesítési követelményekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni.**

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) **Az (1) bekezdésében említett intézkedések elfogadását megelőzően a Bizottság konzultál az érdekelt ipari és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek képviselőivel, majd jelentést tesz a konzultáció eredményéről és arról, hogy azt hogyan veszi figyelembe.**

68. cikk

Minimumkövetelmények

(1) **A 67. cikk sérelme nélkül a Bizottság a BAT referencia-dokumentumban leírt következtetéseken alapuló BAT referencia-dokumentum 14. cikkkel összhangban történő közzétételétől számított 12 hónapon belül a kibocsátási határértékekre, valamint az ellenőrzési és teljesítési követelményekre vonatkozó minimumkövetelményeket határoz meg. A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel.**

A minimumkövetelményeket a szóban forgó tevékenységek vagy létesítmények környezeti hatásai vonatkozásában kell megállapítani, és a BAT-AEL-eken kell alapulniuk.

2009. március 10., kedd

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések elfogadását megelőzően a Bizottság konzultál az érdekelt ipari és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek képviselőivel, majd jelentést tesz a konzultáció eredményéről és arról, hogy azt hogyan veszi figyelembe.

(3) Az (1) és (2) bekezdéssel összhangban a Bizottság 2011. december 31-ig kibocsátási határértékeket, valamint ellenőrzési és teljesítési követelményeket határoz meg különösen az I. melléklet 2.1. és 2.2. pontjában említett tevékenységeket végző létesítmények által kibocsátott dioxin és furán esetében.

A tagállamok vagy illetékes hatóságai ennél szigorúbb kibocsátási határértékeket is meghatározhatnak a dioxin- és furánkibocsátás esetében.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

69. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.

70. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az így előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szankciókról legkésőbb ... -ig, továbbá az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról is haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

71. cikk

Nemzeti jogba történő átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikknek, a 3. cikk (4) bekezdésének, a 3. cikk (15)–(18), (20) bekezdésének, a 4. cikk (2) bekezdésének, az 5. cikknek, a 6. cikknek, a 8. cikk (1) bekezdésének, a 9. cikk (2) bekezdése b) pontjának, a 12. cikk (8) bekezdésének, a 13. cikk (1) bekezdése e) pontjának, a 14. cikknek, a 15. cikk (1) bekezdése d) pontjának, a 15. cikk (3)–(5) bekezdésének, a 16. cikk (2)–(5) bekezdésének, a 17. cikknek, a 18. cikk (2)–(4) bekezdésének, a 22. cikk (2)–(3) bekezdésének, a 22. cikk (4) bekezdése b) és d) pontjának, a 23. cikknek, a 24. cikknek, a 25. cikknek, a 26. cikk (1) bekezdése d) pontjának, a 26. cikk (2) bekezdése c)–g) pontjának, a 29. cikk, a 31. cikknek, a 32. cikk (3) bekezdésének, a 34. cikk (2)–(4) bekezdésének, a 35. cikknek, a 36. cikk (2) bekezdésének, a 42. cikk (5) bekezdésének, a 64. cikk (2) és (4) bekezdésének, a 65–66. cikk és a 70. cikknek valamint az I. melléklet 1.1., 2.5.c), 3.5., 4.7., 5.2., 5.3., 6.1.c), 6.4.b), 6.6., 6.9., 6.10. pontjának, a IV. melléklet 1.b) pontjának, az V. melléklet 1–4. részének, a VI. melléklet 1. része b) pontjának, 4. része 2.2., 3.1. és 3.2. pontjának, a VI. melléklet 6. része 2.5. és 2.6. pontjának, a VII. melléklet 7. része 3. pontjának, a VIII. melléklet 1. része 1. és 2.c) pontjának, illetve 3. része 2–3. pontjának legkésőbb ...-ig (*) megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint e rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottsághoz.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ... -tól (*) kezdődően alkalmazzák. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap elteltével.

2009. március 10., kedd

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

72. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 78/176/EGK, 82/883/EGK, 92/112/EGK, 96/61/EK, 1999/13/EK és 2000/76/EK irányelvek ... (*) -től kezdődően hatályukat veszítik, a IX. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a tagállamok által nemzeti jogukba való átültetésre és alkalmazására meghatározott határidőkkel kapcsolatos kötelezettségek sérelme nélkül.

(2) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 2001/80/EK irányelv 2016. január 1-től hatályát veszti a IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az X. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

73. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az I. melléklet 1.2., 1.3., 1.4., 2.1–2.4., 2.5.a)–b), 2.6., 3., 4.1.–4.6., 5.1., 5.2., 5.3.a)–b), 5.4., 6.1.a)–b), 6.2–6.5., 6.6.b)–c), 6.7. és 6.8. pontjában említett létesítményekre, valamint az 1.1. pontjában említett legalább 50MW névleges hőteljesítményű létesítményekre, továbbá a 6.6.a) pontjában említett, több mint 40 000 baromfiférőhellyel rendelkező, üzemben lévő és engedéllyel rendelkező, illetve a 71. cikk (1) bekezdésében említett időpont előtt teljes engedélykérelmet benyújtó létesítményekre – feltéve, hogy az ilyen létesítményeket az említett időpontot követő egy éven belül üzembe helyezik – vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket ... (**)-től alkalmazzák.

(2) Az I. melléklet 2.5.c), 5.3.c)–e), 6.1.c), 6.9. és 6.10. pontjában említett létesítményekre, valamint az 1.1. pontjában említett kevesebb mint 50 MW névleges hőteljesítményű létesítményekre, továbbá a 6.6.a) pontjában említett, kevesebb mint 40 000 baromfiférőhellyel rendelkező, a 71. cikk (1) bekezdésében említett időpont előtt üzemben lévő létesítményekre vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket ... (***) -től alkalmazzák.

(3) A III. fejezet hatálya alá tartozó tüzelőberendezésekre vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2016. január 1-től alkalmazzák.

(4) Az olyan tüzelőberendezésekre, amelyek hulladékgyűjtést végeznek, 2015. december 31-ig a VI. melléklet 4. részének 3.1. pontját kell alkalmazni.

Ezekre 2016. január 1-től azonban a VI. melléklet 4. részének 3.2. pontját kell alkalmazni.

(*) Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 3 év elteltével.

(**) Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 3 év elteltével.

(***) Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 54 hónap elteltével.

2009. március 10., kedd

74. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

75. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ||

az Európai Parlament részéről
Az elnök

a Tanács részéről
Az elnök

I. MELLÉKLET

A 11. cikkben említett ipari tevékenységek kategóriái

Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol több ugyanabba a pontba tartozó tevékenységet folytatnak ugyanabban a létesítményben, a tevékenységek kapacitása összeadódik.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor, az egészségügyi létesítményekben használt tüzelőberendezések esetében csak a normál üzemi teljesítményt kell figyelembe venni.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor a 3 MW-nál kisebb névleges hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor az 50 MW-nál kisebb névleges hőteljesítménnyel rendelkező és évente legfeljebb **500 órát** üzemelő tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni.

1. Energiaipar

1.1. Tüzelőanyagok égetése legalább 20 MW teljes névleges hőteljesítménnyel rendelkező létesítményekben

1.2. Ásványolaj és gáz finomítása

1.3. Kokszt termelése

1.4. Tüzelőanyagok gázosítása vagy cseppfolyósítása

2. Fémek előállítása és feldolgozása

2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölése vagy -szinterelése

2.2. Nyersvas vagy -acél előállítása (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), ezen belül folyamatos öntés 2,5 tonna/óra kapacitás felett

2009. március 10., kedd

2.3. Vasfémfeldolgozás:

- a) több mint 20 tonna nyersacél/óra kapacitású meleghengersorok tevékenysége;
- b) kalapácsos kovácsműhelyek tevékenysége, ahol a kalápcsonkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a hőteljesítmény meghaladja a 20 MW-ot;
- c) védőolvadékfilm-felvitel 2 tonna nyersacél/óra feldolgozókapacitás felett.

2.4. Napi 20 tonna hibamentes öntvénynél nagyobb termelőkapacitású vasfémtödétek tevékenysége

2.5. Nemvasfémek feldolgozása:

- a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítása
- b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek olvasztása (és ötvözése) ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb fémek esetében 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett, az öntödék tevékenységének kivételével;
- c) fémtövényttermékeket előállító *nemvasfém-öntödék* tevékenysége, ólom és kadmium esetében napi 2,4 tonna ■ feletti, egyéb fémek esetében napi 12 tonna ■ feletti **olvasztási kapacitással**.

2.6. Fémek vagy műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelése, amelyekben a kezelőkádák térfogata meghaladja a 30 m³-t

3. Ásványipar

- 3.1. Cementklinker előállítása forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy mész előállítása forgókemencében vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett
- 3.2. Azbeszt vagy azbesztartalmú termékek előállítása
- 3.3. Üveg és üvegszál előállítása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett
- 3.4. Ásványi anyagok és ásványi szálak olvasztása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett
- 3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserep, téglák, tűzálló téglák, csempe, kőedények, porcelán égetéssel előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett és 300 kg/m³-nél nagyobb kemencénkénti beágyazási sűrűségénél

4. Vegyipar

Ezen rész alkalmazásában a felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1. – 4.7. pontokban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari nagyságrendű, vegyi vagy biológiai eljárással történő előállítását értjük

4.1. Szerves vegyi anyagok előállítása, mint például:

- a) egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás);
- b) oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek, acetátok, éterek, peroxidok, epoxigyanták;
- c) kéntartalmú szénhidrogének;
- d) nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrátvegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok;
- e) foszfortartalmú szénhidrogének;

2009. március 10., kedd

- f) halogéntartalmú szénhidrogének;
  - g) szerves fémvegyületek;
  - h) alapvető műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak);
  - i) szintetikus gumik;
  - j) festékek és pigmentek;
  - k) felületaktív anyagok.
- 4.2. Szervetlen vegyi anyagok előállítása, mint például:
- a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén;
  - b) savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, oleum, kénessavak;
  - c) lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid;
  - d) sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát;
  - e) nemfémek, fém-oxidok vagy más szervetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid.
- 4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágya előállítása
- 4.4. Növény-egészségvédelmi szerek vagy biocidok előállítása
- 4.5. Gyógyszeripari termékek, köztük félkész termékek előállítása
- 4.6. Robbanószerek előállítása
- 4.7. Vegyi anyagok előállítása kenéshez vagy tüzelőanyagként
5. Hulladékgazdálkodás
- 5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 10 tonna/nap kapacitás felett, az alábbi tevékenységek szerint:
- a) biológiai kezelés;
  - b) fizikai-kémiai kezelés;
  - c) égetés vagy együttégetés;
  - d) elegyítés vagy keverés;
  - e) újracsomagolás;
  - f) tárolás 10 tonnánál nagyobb kapacitású tárolóhelyen;
  - g) elsődlegesen tüzelőanyagként vagy egyéb módon való felhasználás energianyerés céljából;
  - h) oldószerek visszanyerése/regenerálása;
  - i) szervetlen anyagok hasznosítása/visszanyerése a fémek vagy fémvegyületek kivételével;
  - j) savak vagy lúgok regenerálása;
  - k) szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése;
  - l) katalizátorok összetevőinek visszanyerése;
  - m) olaj újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználat.

2009. március 10., kedd

- 5.2. Nem veszélyes hulladékok égetése **és együttégetése** 3 tonna/óra kapacitás felett.
- 5.3. Nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 50 tonna/nap kapacitás felett, az alábbi tevékenységek szerint:
- a) biológiai kezelés;
  - b) fizikai-kémiai kezelés; **a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatályán kívül eső és kizárólag a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről szóló, 1986. június 12-i 86/278/EGK irányelvben⁽²⁾ meghatározott, kezelt iszapot eredményező tevékenységek kivételével. Ez a kizárás csak olyan esetekre érvényes, amikor legalább ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehetne elérni, mint ezenirányelv értelmében.**
  - c) hulladék előkészítése együttégetésre;
  - d) **az ipari tevékenységek más kategóriáiba nem tartozó** salak és hamu kezelése;
  - e) **aprított** fémhulladék kezelése.
- 5.4 Napi 10 tonnánál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb össz-befogadóképességű hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat
6. Egyéb iparágak
- 6.1. A következők gyártása ipari létesítményekben:
- a) cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból;
  - b) papír vagy karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett;
  - c) faalapú lapok a furnérlemez kivételével 600 m³/nap gyártási kapacitás felett.
- 6.2. Textil szálak vagy textíliák előkészítése (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy festése 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett
- 6.3. Nyersbőr és irha cserzése, amennyiben a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna készterméket
- 6.4. a) Vágóhidak tevékenysége 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett
- b) Emberi fogyasztásra és állati takarmányozásra szánt élelmiszer-ipari termékek előállítását szolgáló kezelés és feldolgozás, amely nem kizárólag a csomagolásra terjed ki, a következő feldolgozott vagy feldolgozatlan alapanyagokból:
- (i) állati eredetű nyersanyagok (kivéve, ha kizárólag tejet tartalmaznak) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett
  - (ii) növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett
  - (iii) állati és növényi eredetű nyersanyagok keveréke legalább az alábbi gyártókapacitás mellett:
    - 75 tonna késztermék/nap, amennyiben „A” nagyobb vagy egyenlő 10-zel; vagy
    - egyéb esetekben $[300 - (22,5 \times A)]$ahol „A” a késztermék gyártókapacitásában foglalt állati eredetű nyersanyagok arányát jelenti (százalékban)
- A csomagolás nem képezi részét a késztermék össztömegének.
- Az ebben az alpontban foglaltak nem alkalmazandók abban az esetben, ha a nyersanyag egyetlen összetevője a tej.

⁽¹⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o.

⁽²⁾ HL L 181., 1986.7.4., 6. o.

2009. március 10., kedd

- c) Kizárólag tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmenyiség felett (éves átlag)
- 6.5. Állati tetemek vagy hulladékok ártalmatlanítása vagy újrafeldolgozása 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett
- 6.6. Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztése legalább a következő férőhely-kapacitással:
- a) 40 000 **férőhellyel baromfi** számára
- b) 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) húzósertés számára, vagy
- c) 750 férőhellyel tenyészkoza számára
- Ugyanazon létesítményben tenyésztett, de az a) pontban nem említett baromfifajok esetében, illetve az a), b) és c) pontban felsorolt állatfajoktól eltérő fajoknál a fenti küszöbértékek alapján kiszámított nitrogénkiválasztási tényezővel egyenértékű küszöbérték az irányadó. **A Bizottság irányelveket dolgoz ki a küszöbérték kiszámítására és az egyenértékű nitrogénkiválasztási tényezők meghatározására.**
- 6.7. Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelése szerves oldószerekkel, különösen felületmegmunkálás, nyomdai mintázás, bevonatkészítés, zsírtalanítás, vízállóvá tétel, fényezés, festés, tisztítás vagy impregnálás céljából, ahol a szerves oldószer-felhasználás 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja.
- 6.8. Szén (jól kiégetett szén) vagy elektrografit előállítása égetéssel vagy grafitizálással.
- 6.9. Faanyagok és faipari termékek tartósítása legalább 50 m/nap termelőkapacitással.
- 6.10 A || 91/271/EGK || irányelv hatályán kívül eső, az I. fejezetben említett létesítmény által kibocsátott szennyvíz telephelyen kívüli kezelése.

II. MELLÉKLET**A szennyező anyagok jegyzéke****LEVEGŐ**

1. Kén-oxidok és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxid
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por és finom részecskék
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek

2009. március 10., kedd

11. Cianidok
12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a levegő közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

VÍZ

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak
2. Szerves foszforvegyületek
3. Szerves ónvegyületek
4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a vízi környezet közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
5. Le nem bomló szénhidrogének és le nem bomló, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok
6. Cianidok
7. Fémek és fémvegyületek
8. Arzén és arzénvegyületek
9. Biocidok és növény-egészségügyi anyagok
10. Lebegő por
11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)
12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (amelyeket a BOI, KOI segítségével mérni lehet).
13. A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ X. mellékletében felsorolt anyagok.

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

III. MELLÉKLET

Az elérhető legjobb technikák meghatározásának szempontjai

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;
2. kevésbé veszélyes anyagok használata;
3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;
4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;
5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;

2009. március 10., kedd

6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;
7. az új vagy meglévő létesítmények üzembe helyezési időpontjai;
8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;
9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;
10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;
11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;

IV. MELLÉKLET**A nyilvánosság részvétele a döntéshozatalban**

1. A nyilvánosságot (közzététel vagy más alkalmas eszköz, például ha rendelkezésre áll, elektronikus média útján) a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:
  - a) az engedélyezési kérelem vagy, adott esetben, az engedély vagy az engedély feltételeinek a frissítésére vonatkozó javaslat a 22. cikkkel összhangban, beleértve a 13. cikk (1) bekezdésében felsorolt pontok leírását;
  - b) új vagy módosított általánosan kötelező érvényű szabályok kidolgozása a 18. cikknek megfelelően, beleértve a javasolt szabálykövetelményeket és a szabályok alkalmazásának jogi és adminisztratív kereteit ismertető, nem technikai összefoglalót;
  - c) adott esetben az a tény, hogy egy határozatot nemzeti vagy országhatáron áterjedő környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 28. cikkkel összhangban a tagállamok közötti konzultációkhoz kell kötni;
  - d) a döntéshozatalért, a releváns információk szolgáltatásáért, az észrevételek és kérdések fogadásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóság adatai, valamint az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részletei;
  - e) a lehetséges határozatok vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezet jellege;
  - f) adott esetben az engedély vagy az engedélyezési feltételek frissítésére tett javaslatra vonatkozó részletek;
  - g) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejének és helyének, vagy módjának a megjelölése;
  - h) az 5. pont értelmében a nyilvánosság részvételére és a konzultációra vonatkozó intézkedések részletei.
2. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság számára rendelkezésre bocsátják a következőket:
  - a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban a főbb jelentések és javaslatok, amelyek az érintett nyilvánosságnak az 1. ponttal összhangban történő tájékoztatásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;
  - b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban az 1. pontban említett információktól eltérő olyan információ, amely a 6. cikkkel összhangban a határozat szempontjából lényeges, és amely csak akkor válik hozzáférhetővé, miután az érintett nyilvánosságot az 1. ponttal összhangban tájékoztatták.

2009. március 10., kedd

3. Az érintett nyilvánosságnak jogában áll észrevételeit és véleményét a határozat meghozatala előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság felé eljuttatni.
4. A határozatok meghozatalakor az e melléklet értelmében folytatott konzultációk eredményeit kellő mértékben figyelembe veszik.
5. A nyilvánosság tájékoztatására (például plakátok kihelyezése egy adott körzeten belül, vagy a helyi újságokban történő közzététel útján) és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra (például írásbeli beadványok vagy közvélemény-kutatás révén) vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg. A különböző szakaszokra ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.

V. MELLÉKLET

Az tüzelőberendezésekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Kibocsátási határértékek a 32 cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő kazánok esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os hitelesített O₂-tartalom.

Kiegészítő tüzelésű, kombinált ciklusú gázturbinák (CCGT) esetében a standardizált O₂-tartalmat az illetékes hatóság határozza meg, figyelembe véve a kérdéses létesítmény sajátos jellemzőit.

2. SO₂-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Azoknál az **500 MW-nál kisebb névleges hőteljesítményű, cseppfolyós tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél**, amelyek 2002. november 27. előtt **szerezték** működési engedélyt, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi **1 500** üzemóránál, az **SO₂-kibocsátási** határérték 800 mg/Nm³.

3. SO₂-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok, kokszkemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

4. NO₂-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 450 lignitpor égetése esetén	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

2009. március 10., kedd

|| Azoknál a maximum 500 MW névleges hőteljesítményű, szilárd **vagy cseppfolyós** tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt szereztek működési engedélyt, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát **tekintve** nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az **NO_x-kibocsátási** határérték 450 mg/Nm³

Azoknál a minimum 500 MW névleges hőteljesítményű, szilárd **vagy cseppfolyós** tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 1987. július 1. előtt szereztek működési engedélyt, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az NO_x-kibocsátási határérték 450 mg/Nm³.

5. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) és CO-kibocsátási határértékek gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO _x	CO
Gáztüzelésű kazánok	100 ⁽⁵⁾	100
Földgázzal ⁽¹⁾ üzemelő gázturbinák (CCGT is beleértve)	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Nem földgázzal ⁽⁴⁾ üzemelő gázturbinák (CCGT is beleértve)	90	100
Gázmotorok	100	100

Megjegyzések:

- (1) A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.
- (2) Az alábbi esetekben 75 mg/Nm³, amennyiben a gázturbina ISO alapterhelési körülmények között megállapított hatásfoka:
- (i) gas turbines, used in combined heat and power systems having an overall efficiency greater than 75 %;
  - (ii) gas turbines used in combined cycle plants having an annual average overall electrical efficiency greater than 55 %;
  - (iii) gas turbines for mechanical drives.
- (3) Az egyik kategóriába sem tartozó, a 2. megjegyzésben említett egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a kibocsátási határérték az NO_x esetében 50xη/35, ahol az „η” a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.
- (4) Ezek a kibocsátási határértékek folyékony tüzelőanyagként könnyű és közepes lepárlási termékeket alkalmazó gázturbinákra is vonatkoznak.
Gázturbinák esetében (CCGT-t is beleértve) a pont táblázatában meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.
Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra **és gázmotorokra** vonatkozó kibocsátási határértékekről ez a pont nem rendelkezik. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.
- ⁽⁵⁾ **(5) A nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és 4. cikkének (3) bekezdésében említett létesítmények esetében, a kohógáz és/vagy kokszkemence-gáz felhasználása esetén a nitrogén-dioxidra és a nitrogén-dioxidban kifejezett nitrogén-monoxidra 135 mg/Nm³ kibocsátási határérték alkalmazandó.**

(6) Porkibocsátási határértékek (mg/Nm³) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

(7) Porkibocsátási határértékek (mg/Nm³) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

2. rész

Kibocsátási határértékek a 32. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetében os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő kazánok esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os standardizált O₂-tartalom.

2009. március 10., kedd

Kiegészítő tüzelésű, kombinált ciklusú gázturbinák esetében a standardizált O₂-tartalmat az illetékes hatóság határozza meg, figyelembe véve a kérdéses létesítmény sajátos jellemzőit.

2. SO₂-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) szilárd vagy cseppfolyós tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 Fluidágyas tüzelés esetén 250	200
> 300	150 Keringtetett vagy nyomás alatti fluidá- gyas tüzelés esetén 200	150	150 Fluidágyas tüzelés esetén 200	150

3. Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használó kazánok SO₂-kibocsátási határértékei (mg/Nm³)

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok kokszolókemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

4. NO₂-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 450 lignitpor égetése esetén	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 lignitpor égetése esetén	150	100

5. NO_x- és CO-kibocsátási határértékek (mg/Nm³) gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO _x	CO
Gáztüzelésű kazánok	100	100
Gázturbinák (CCGT is beleértve) (1)	50 (2)	100
Gázmotorok	75	100

Megjegyzések

(1) Az ebben a pontban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek egyaránt vonatkoznak a folyékony tüzelőanyagként könnyű és közepes lepárlási termékeket alkalmazó gázturbinákra.

(2) Egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek – ISO-alapterhelés mellett meghatározott – hatásfoka 35 %-nál nagyobb, az NO_x-kibocsátási határérték 50xη/35, ahol az „η” a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva. Gázturbinák esetében (CCGT-t is beleértve) a pontban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.

Az évi 500 óránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra **vagy gázmotorokra vonatkozó kibocsátási határértékekről ez a pont nem rendelkezik**. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemidő-felhasználásról.

2009. március 10., kedd

6. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	
50–300	20
> 300	10 biomassza és tőzeg esetében 20

7. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

3. rész

A kibocsátás szintjének ellenőrzése

1. Az egyes, legalább 100 MW hőteljesítményű tüzelőberendezés füstgázainak SO_2 -, NO_x -, CO - és porkoncentrációját folyamatosan mérni kell.

I

2. Az eljárni jogosult hatóság az alábbi esetekben eltekinthet az 1. pontban említett, kötelezően előírt folyamatos méréstől:
- a) a 10 000 üzemóránál rövidebb élettartamú tüzelőberendezések esetében,
  - b) földgázt égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 és por esetében,
  - c) ismert kéntartalmú olajat égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben nincsen füstgáz-kénmentesítő berendezés,
  - d) biomasszát égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a SO_2 -kibocsátás semmilyen körülmények között sem lehet magasabb az előírt kibocsátási határértékeknél.
3. Amennyiben a folyamatos mérés nem kötelező, hat havonta legalább egyszer kötelesek az SO_2 , az NO_x , a por és – gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében – a CO koncentrációjára vonatkozó méréseket végezni.
4. A szén- vagy lignittüzelésű tüzelőberendezésekben évente legalább egy alkalommal mérni kell a kibocsátott higany összmenyiségét.
5. A 3. pontban említett SO_2 - és NO_x -mérés alternatívájaként az eljárni jogosult hatóság által ellenőrzött és jóváhagyott egyéb eljárások is alkalmazhatók az SO_2 - és NO_x - kibocsátás meghatározására. Az ilyen eljárások a CEN-szabványokat alkalmazzák, illetve amennyiben CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, az azonos tudományos minőségű adatszolgáltatást biztosító ISO-szabványokat, nemzeti vagy nemzetközi szabványokat alkalmazzák.
6. Az eljárni jogosult hatóság tájékoztatást kap a felhasznált tüzelőanyag típusának, illetve a létesítmény üzemeltetésének jelentős változásairól. Az eljárni jogosult hatóság határozzák meg, hogy az 1–4. pontban megállapított ellenőrzési követelmények ezt követően megfelelőek-e, vagy kiigazításra szorulnak.
7. Az 1. ponttal összhangban végzett folyamatos mérések kiterjednek a füstgázok oxigéntartalmának, hőmérsékletének, nyomásának és vízgőztartalmának mérésére is. A füstgázok vízgőztartalmának folyamatos mérése nem szükséges, feltéve, hogy a mintául szolgáló füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

2009. március 10., kedd

8. A fontosabb szennyező anyagok mintavételezését és elemzését, a folyamatparaméterek mérését, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és azok kalibrálására szolgáló referencia-méréseket a CEN-szabványokkal összhangban végzik. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.

Az üzemeltető értesíti az eljárni jogosult hatóságot az automatikus mérési rendszerek ellenőrzésének eredményéről.

9. A kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidencia szintjének értékei nem haladják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid	10 %
Kén-dioxid	20 %
Nitrogén-oxidok	20 %
Por	30 %

10. Az érvényesített óránkénti és napi átlagértékeket az érvényes óránkénti átlagértékekből határozzák meg, a 9. pontban meghatározott konfidenciaintervallum értékének levonását követően.

Bármelyik nap, amikor háromnál több óránkénti átlagérték érvénytelen az automatikus mérési rendszer hibája vagy karbantartása miatt, érvénytelenítésre kerül. Amennyiben egy év során ilyen okokból tíznél több napot érvénytelenítenek, az eljárni jogosult hatóság az üzemeltető számára az automatikus mérési rendszer megbízhatóságának növelését célzó intézkedéseket ír elő.

4. rész

A kibocsátási határértékek betartásának megfelelőségi vizsgálata

1. Folyamatos mérés esetén az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha a mérési eredmények értékelése az üzemórák számára vonatkoztatva egy naptári éven belül azt mutatja, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesült:
- a) e egyetlen érvényesített **napi** átlagérték sem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékeket;
-
- b) az érvényesített, órás átlagértékek 95 %-a az év folyamán nem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékek 200 %-át.
-
2. Ahol nem kötelező a folyamatos mérés, az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha az egyes méréssorozatok vagy az eljárni jogosult hatóságok által megállapított szabályoknak megfelelően meghatározott egyéb eljárások eredményei nem lépik túl a kibocsátási határértékeket.

2009. március 10., kedd

VI. MELLÉKLET

A hulladékégetőkre és együttégetőkre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Fogalom meghatározás

Ezen melléklet alkalmazásában a következő meghatározások érvényesek:

- a) a „meglévő hulladék égető mű” olyan hulladék égető mű:
- (i) amely 2002. december 28. előtt már üzemelt és a vonatkozó közösségi jogszabályok szerinti engedéllyel rendelkezett,
  - (ii) amely hulladék égetésére a vonatkozó közösségi jogszabályok szerint 2002. december 28. előtt kiadott engedéllyel rendelkezett, illetve ezen időpont előtt lett nyilvántartásba véve, feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2003. december 28-án üzembe helyezték,
  - (iii) amely az illetékes hatóság megítélése szerint 2002. december 28. előtt teljes körű engedélyezési eljárás hatálya alá tartozott feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2004. december 28-án üzembe helyezték;
- b) „új hulladékégető mű” minden olyan hulladékégető mű, amely nem tartozik az a) pont hatálya alá.

2. rész

Egyenérték-tényezők a dibenzo-p-dioxinokra és dibenzofuránokra

A dioxinok és furánok összes koncentrációjának meghatározásához az alábbi dibenzo-p-dioxinok és dibenzofuránok tömegkoncentrációját kell az összesítés előtt az alábbi felsorolt egyenérték-tényezővel megszorozni:

	Toxicitási egyenérték-tényező
2,3,7,8 — Tetraklór-dibenzo-dioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentaklór-dibenzo-dioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklór-dibenzo-dioxin (HpCDD)	0,01
Oktaklór-dibenzo-dioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetraklór-dibenzo-furán (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
Oktaklór-dibenzo-furán (OCDF)	0,001

2009. március 10., kedd

3. rész

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei hulladékégető művek esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, és a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója.

Ezek a feltételek füstgáz esetében 11 %-os oxigéntartalomra vonatkoznak, míg a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerint meghatározott ásványi hulladékolajok égetése nyomán felszabaduló füstgázoknál, valamint a 6. rész 2.7. pontjában foglalt esetekben 3 %-os oxigéntartalom mellett érvényesek.

- 1.1. A kibocsátási határértékek napi átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm³)

Összes szilárd anyag	10
Gáz- és gőzformájú szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	10
Sósav (HCl)	10
Hidrogén-fluorid (HF)	1
Kén-dioxid (SO ₂)	50
NO ₂ -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladék égető művekre	200
NO ₂ -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása óránként legfeljebb hat tonna	400

- 1.2. A kibocsátási határértékek félórás átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Összes szilárd anyag	30	10
Gáz- és gőzformájú szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	20	10
Sósav (HCl)	60	10
Hidrogén-fluorid (HF)	4	2
Kén-dioxid (SO ₂)	200	50
NO ₂ -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladék égető művekre	400	200

- 1.3. Átlagos kibocsátási határértékek (mg/Nm³) az alábbi nehézfémek esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt

Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	összesen: 0,05	
Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)		
Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,05	

2009. március 10., kedd

Antimon és vegyületei antimonban kifejezve (Sb)	összesen: 0,5	
Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)		
Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)		
Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)		
Kobalt és vegyületei kobaltban kifejezve (Co)		
Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)		
Mangán és vegyületei mangánban kifejezve (Mn)		
Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)		
Vanádium és vegyületei vanádiumban kifejezve (V)		

Ezek az átlagértékek a megfelelő nehézfém-kibocsátás gáz- és gőznemű formáira, valamint azok vegyületeire is vonatkoznak.

- 1.4. Átlagos kibocsátási határértékek (mg/Nm³) dioxin és furán esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt A kibocsátási határérték a dioxin és furán a 2. rész szerint kiszámított teljes koncentrációjára vonatkozik.

Dioxinok és furánok	0,1
---------------------	-----

- 1.5. A szén-monoxid (CO) kibocsátására vonatkozó határértékek (mg/Nm³) füstgázokban:

- napi átlagértékként 50,
- félórás átlagértékként 100.
- tízperces átlagértékként 150.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a mentességet az ebben a pontban meghatározott kibocsátási határértékek teljesítése alól a fluidágyas technológiát alkalmazó hulladék égető művek esetében azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő kibocsátási határérték szén-monoxidra (CO) egyórás átlagos érték formájában nem haladja meg a 100 mg/Nm³ -t.

2. Kibocsátási határértékek a 40. cikk (5) bekezdésében és a 41. cikkben ismertetett viszonyok mellett.

A hulladék égető mű által a levegőbe kibocsátott légszennyező anyag összes szilárdanyag- koncentrációja semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a félórás átlagértékben kifejezett 150 mg/Nm³ mértéket. A TOC-ra és a szén-monoxidra érvényes, az 1.2. és az 1.5.b) pontban meghatározott kibocsátási határértékek sem léphetők túl.

3. A tagállamok az e mellékletben foglalt kivételek szabályozására saját szabályozást hozhatnak létre.

4. rész

Légszennyezési kibocsátási határértékek meghatározása hulladék együttégetése esetén

1. Minden esetben, amikor az ebben a részben szereplő táblázatban nincs meghatározva egy bizonyos teljes „C” kibocsátási határérték, a következő képletet (keverési szabályt) kell alkalmazni.

A füstgázban a hulladék együttégetéséből eredő minden egyes szennyező anyagra, valamint a CO -kibocsátásra vonatkozó kibocsátási határértéket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

2009. március 10., kedd

$$\frac{V_{\text{hulladék}} \times C_{\text{hulladék}} + V_{\text{tech}} \times C_{\text{tech}}}{V_{\text{hulladék}} + V_{\text{tech}}} = C$$

$V_{\text{hulladék}}$: kizárólag a hulladék égetéséből származó füstgázok térfogatára a működési engedélyben meghatározott legalacsonyabb fűtőértékkel rendelkező hulladék alapján számolva és az ebben az irányelvben szabályozott feltételekre szabványosítva.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetéséből származó hő az üzemben keletkező hő kevesebb mint 10 %-át teszi ki, a $V_{\text{hulladék}}$ értékét egy elvi hulladékmennyiségből kell kiszámítani, melynek elégetése a hőfelszabadulás 10 %-át tenné ki ismert összes hőkibocsátás esetén.

$C_{\text{hulladék}}$: a 3. részben a hulladékégető művekre meghatározott kibocsátási határértékek

V_{tech} : az üzemi folyamat során felszabaduló füstgáz térfogatára, ideértve az üzemben rendszerint használt engedélyezett tüzelőanyagok égését is (kivéve a hulladékot), amelyet annak az oxigéntartalomnak az alapján kell meghatározni, amelynél a közösségi és nemzeti jogszabályok értelmében az égést szabványosítani kell. Abban az esetben, ha ilyen üzemekre nem léteznek jogszabályok, a füstgázok tényleges oxigéntartalmát kell a folyamathoz feltétlenül szükséges levegőn túlmenően hígítás nélkül használni.

C_{tech} : az ebben a részben ismertetett, bizonyos ipari tevékenységekre érvényes kibocsátási határértékek, illetőleg ilyen határértékek hiányában a kibocsátási határértékek olyan üzemek füstgázában, amelyek megfelelnek az ilyen jellegű üzemekben rendes esetben engedélyezett tüzelőanyagok égetésekor (hulladék nélkül) a nemzeti jogszabályokban, törvényekben és adminisztratív rendelkezésekben szereplő előírásoknak. Ilyen rendelkezések hiányában az engedélyben meghatározott kibocsátási határértékeket kell használni. Amennyiben az engedélyben sem szerepel határérték, a tényleges tömegkoncentrációt kell alkalmazni.

C: összkibocsátási határérték az ebben a részben meghatározott oxigéntartalom mellett bizonyos ipari tevékenységekre és bizonyos szennyező anyagokra meghatározott módon vagy ilyen értékek hiányában az irányelv megfelelő mellékleteiben meghatározott kibocsátási határértékeket felváltó összkibocsátási határértékek. A szabványosításhoz szükséges oxigéntartalmat helyettesítő összes oxigéntartalmat a fenti tartalom alapján a parciális térfogatokat figyelembe véve kell kiszámítani.

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás figyelembe vételével, valamint a füstgázok vízgőztartalom miatti korrekcióját követően végzik.

Az ebben a részben szereplő kivételek kezelésére a tagállamok szabályokat állapíthatnak meg.

2. Hulladék együttégetését végző cementégető kemencékre vonatkozó külön rendelkezések
- 2.1 A 2.2. és a 2.3. pontban meghatározott kibocsátási határértékek az összes szilárd anyag, a HCl, a HF, az NO_x , az SO_2 és a TOC esetében (folyamatos mérés mellett) napi átlagértékként, nehézfémek esetében pedig legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás, dioxinok és furánok esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszakban mért átlagértékként értendők.

Az összes érték szabványosítási alapfeltétele: 10 % oxigéntartalom.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

- 2.2. C – összkibocsátási határértékek (a dioxinok és furánok kivételével mg/Nm^3) az alábbi szennyező anyagok esetében

Szennyező anyag	C
Összes szilárd anyag	30
HCl	10
HF	1
NO_x	500

2009. március 10., kedd

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxinok és furánok (ng/Nm ³)	0,1

2.3. C – összkibocsátási határértékek (mg/Nm³) SO₂ és TOC vonatkozásában

Szennyező anyag	C
SO ₂	50
TOC	10

Az illetékes hatóság engedélyezheti az eltérést a fenti pontban meghatározott kibocsátási határértékektől olyan esetekben, amikor a TOC és SO₂ nem hulladék égetéséből származik.

3. Hulladék együttégetésével foglalkozó tüzelőberendezésekre vonatkozó külön rendelkezések

3.1. C_{proc} napi átlagértékekben kifejezve (mg/Nm³), hatályos 2015. december 31-ig

A tüzelőberendezések névleges hőteljesítményének meghatározásakor a 31. cikkben foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O₂ tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

A biomasszára érvényes C_{tech}-érték (O₂ tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Por	50	50	30	30

A folyékony tüzelőanyagra érvényes C_{tech}-érték (O₂ tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 –200 (lineáris csökkenés 100 és 300 MWth között)	200
NO _x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

2009. március 10., kedd

3.2. C_{tech} napi átlagértékként megadva (mg/Nm^3), 2016. január 1-jével kezdődő hatállyal

A tüzelőberendezések névleges hőteljesítményének meghatározásakor a 31. cikkben foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók. Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

3.2.1. C_{tech} a 32. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 tőzrege: 300	200	200
NO _x	—	300 lignitpora: 400	200	200
Por	50	30	25 tőzrege: 20	20

C_{tech} biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Por	50	30	20	20

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Por	50	30	25	20

3.2.2. C_{tech} a 32. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 tőzrege: 300	200 tőzrege: 300, a fluidágyas tüzelés kivételével, ahol: 250	150 keringtetett vagy nyomás alatti fluidágyas tüzelés esetén, illetve tőzregezetéskor, az összes egyéb fluidágyas tüzelésnél: 200
NO _x	—	300 tőzrege: 250	200	150 lignitpor tüzelésekor: 200
Por	50	20	20	10 tőzrege: 20

2009. március 10., kedd

C_{tech} biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150 fluidágyas tüzelés esetén: 200
NO _x	—	250	200	150
Por	50	20	20	20

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Por	50	30	25	20

3.3. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm³)

esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2 -tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2 -tartalomnál).

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm³)

dioxinok és furánok esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2 -tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2 -tartalomnál).

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

4. E rész 2. és 3. pontjának hatálya alá nem tartozó iparágak hulladék-együttétető műveire vonatkozó külön rendelkezések

4.1. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm³)

dioxinokra és furánokra vonatkoztatva, legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve:

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

2009. március 10., kedd

4.2. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm³)

esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5. rész

Kibocsátási határértékek füstgázok tisztításából származó szennyvizek esetében

Szennyező anyagok	A szűretlen mintában található kibocsátási határértékek (mg/l-ben, a dioxinok és furánok kivételével)	
	(95 %)	(100 %)
1. Összes lebegő szilárd részecske a 91/271/EGK irányelv I. mellékletének meghatározása szerint	30	45
2. Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,03	
3. Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	0,05	
4. Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	0,05	
5. Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)	0,15	
6. Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)	0,2	
7. Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)	0,5	
8. Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)	0,5	
9. Nikkel és vegyületei nikkelen kifejezve (Ni)	0,5	
10. Cink és vegyületei cinkben kifejezve (Zn)	1,5	
11. Dioxinok és furánok	0,3 ng/l	

6. rész

A kibocsátás ellenőrzése

1. Mérési technikák
  - 1.1. A légszennyező és a vizeket szennyező anyagok koncentrációinak meghatározására irányuló méréseket reprezentatív módon kell elvégezni.
  - 1.2. Valamennyi szennyező anyag mintavételét és elemzését, ideértve a dioxinokat és furánokat is, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és az azok kalibrálására szolgáló referencia-méréseket, a CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) szabványok szerinti módszer szerint kell elvégezni. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani. Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.
  - 1.3. A napi kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidenciaszintjének értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid:	10 %
Kén-dioxid:	20 %
Nitrogén-dioxid:	20 %

2009. március 10., kedd

Összes szilárd anyag:	30 %
Összes szerves szén:	30 %
Hidrogén-klorid:	40 %
Hidrogén-fluorid:	40 %

A levegőbe, illetve a vizekbe történő kibocsátások időszakos mérését az 1.1. és 1.2. pont szerint kell elvégezni.

2. Légszennyező anyagok mérése
  - 2.1. A légszennyező anyagokkal kapcsolatosan az alábbi méréseket kell elvégezni:
    - a) az alábbi anyagok folyamatos mérése: NO_x, feltéve hogy van rá megállapított kibocsátási határérték, CO, összes szilárd anyag, TOC, HCl, HF, SO₂;
    - b) az alábbi technológiai üzemeltetési paraméterek folyamatos mérése: hőmérséklet a belső fal közelében vagy az égéstér valamely más reprezentatív pontján az illetékes hatóságok engedélye alapján, a füstgáz oxigénkoncentrációja, nyomása, valamint a hőmérséklete és vízgőztartalma;
    - c) évente legalább kétszer nehézfémek, dioxinok és furánok mérése; ezt azonban az üzembe helyezését követő első 12 hónap során háromhavonta legalább egy alkalommal kell végezni.
  - 2.2. A füstgázok tartózkodási idejét, legalacsonyabb hőmérsékletét, valamint oxigéntartalmát legalább egyszer, a hulladékégető vagy - együttégető mű üzembe helyezésekor, a legkedvezőtlenebb üzemeltetési körülmények között kell ellenőrizni.
  - 2.3. A HF folyamatos mérése mellőzhető, ha a sósavra olyan kezelési szakaszokat iktatnak be, amelyek biztosítják, hogy a HCl kibocsátási határértékek túllépése nem fordulhat elő. Ilyen esetekben a HF-kibocsátást a 2.1. pont c) alpontjában előírt időszakos mérésekkel ellenőrizni kell.
  - 2.4. A vízgőztartalom folyamatos mérése nem kötelező, ha a mintázott füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.
  - 2.5. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a HCl, a HF és az SO₂ folyamatos mérésének kötelezettségétől a hulladékégető vagy-együttégető művekben csak a 2.1.c) pontban meghatározott időszakos mérést előírva **■**, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ezen szennyező anyagok kibocsátása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az előírt kibocsátási határértékeket. **Az eltérés nem alkalmazandó a különböző forrásokból származó, kevert hulladék égetésének eseteiben.**
-
- 2.6. Az illetékes hatóság a nehézfémek, dioxinok és furánok vonatkozásában az alábbi esetekben engedélyezheti a mérések évi **egyetlen** alkalomra való csökkentését **■**:
  - a) ha a hulladékégetésből vagy - együttégetésből származó kibocsátás minden körülmények között a kibocsátási határérték 50 %-a alatt marad;
  - b) az égetésre vagy együttégetésre szánt hulladék csak nem veszélyes hulladékok olyan meghatározott és kiválogatott éghető frakcióiból áll, amelyek hasznosításra és bizonyos tulajdonságok felmutatására nem alkalmasak, és amelyeket a c) pontban említett vizsgálat alapján jobban meghatároznak;
  - c) az üzemeltető a kérdéses hulladék minőségére, az alkalmazott technológiákra és a kibocsátás ellenőrzési eredményeire vonatkozó adatok alapján bizonyítani tudja, hogy a kibocsátás minden körülmények között jelentősen alatta marad a nehézfémekre, dioxinokra és furánokra előírt kibocsátási határértékeknek;
  - d) az üzemeltetőnek bizonyítani tudja, hogy sem elektromos vagy elektronikai hulladékot, sem klórozott vegyületet tartalmazó hulladékot nem kezel,

2009. március 10., kedd

- 2.7. A mérések eredményét a 3. részben említett vagy a 4. rész alapján, illetve a 7. részben megadott képlettel kiszámított, standard oxigén-koncentráció szerint kell szabványosítani:

Amennyiben a hulladékot oxigénnel dúsított környezetben égetik vagy együttégetik, a mérési eredményeket az illetékes hatóságok által meghatározott azon oxigéntartalomra kell vonatkoztatni, amely tükrözi az adott esetre vonatkozó különleges körülményeket.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetésével foglalkozó hulladékégető vagy -együttégető műben a szennyező anyagok kibocsátását a füstgázok tisztításával csökkentik, az első albekezdés rendelkezéseinek megfelelő oxigéntartalomra vonatkozó szabványosítást csak akkor kell elvégezni, ha a szóban forgó szennyező anyag esetében ugyanezen időszakban mért oxigéntartalom meghaladja a vonatkozó szabványértéket.

3. A vizeket szennyező anyagok mérése
- 3.1. A szennyvíz elvezetési pontján az alábbi méréseket kell elvégezni:
- a) a pH-érték, a hőmérséklet és az áramlás folyamatos mérése;
  - b) az összes lebegő szilárd részecske mérése ponszerű napi mintavétel alapján vagy az áramlással arányos, 24 órás időszakban vett reprezentatív mintában;
  - c) Hg, Cd, Ti, As, Pb, Cr, Ni és Zn legalább havi gyakoriságú mérése egy 24 órás időszakon keresztül a kibocsátás folyadékáramával arányos reprezentatív mintában
  - d) legalább hathavonta dioxin és furán mérése; mindazonáltal az üzembe helyezést követő első 12 hónap során legalább háromhavonta kell egy mérést elvégezni.
- 3.2. Ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen együttesen kezelik a többi, helyben keletkező szennyvízzel, az üzemeltetőnek a méréseket az alábbiak szerint kell elvégeznie:
- a) a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek áramában, mielőtt az belép a közös szennyvízkezelő berendezésbe;
  - b) a többi szennyvízáramban vagy áramokban, mielőtt azok(ok) belép(nek) a közös szennyvízkezelő berendezésbe;
  - c) a végső szennyvíz-kibocsátási pontnál, ahol a kezelés után a szennyvíz elhagyja a hulladékégetőt vagy -együttégetőt.

7. rész

A kibocsátási koncentráció vonatkoztatási oxigénkoncentrációra történő számítására alkalmazott képlet

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentrációra átszámított kibocsátási koncentráció

E_M = a mért kibocsátási koncentráció

O_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentráció

O_M = a mért oxigénkoncentráció

2009. március 10., kedd

8. rész

A kibocsátási határértékek betartásának megfeleléségi vizsgálata

1. Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei
  - 1.1. Akkor felelnek meg a levegőre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:
    - a) a napi átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.1. pontjában és a 4. részben meghatározott, illetve a 4. rész szerint kiszámított kibocsátási határértékeket;
    - b) vagy a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában az A. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket, vagy értelemszerűen az év folyamán a napi félórás átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában a B. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket;
    - c) a nehézfémekre, valamint dioxinokra és furánokra meghatározott mintavételi időszak alatt az átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.3. és 1.4. pontjában, valamint a 4. részben meghatározott, illetve a 4. részben foglaltaknak megfelelően kiszámított, kibocsátási határértékeket;;
    - d) szén-monoxid esetében (CO):
      - (i) hulladékégető művek esetében:
        - az év folyamán mért napi átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.5.a) pontjában meghatározott kibocsátási határértékeket;
      - és
      - bármely 24 órás időszak alatt mért tízperces átlagértékek legalább 95 %-a, illetve ugyanazon időszakban a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.5. pontjának b) és c) alpontjában meghatározott kibocsátási határértékeket
    - (ii) hulladék-együttégető művek esetében: teljesülnek a 4. részben foglalt előírások.
  - 1.2. A félórás átlagértékek és a 10 perces átlagok meghatározását a 6. rész 1.3. pontjában megadott konfidencia-intervallumnak a mért értékekből történő levonása után, a tényleges üzemidőre kell elvégezni (vagyis az indítási és leállítási időszakok kizárásával, ha azokban hulladék égetése nem történik).

Érvényes napi átlag nyeléséhez a folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében egyetlen napon sem eshet ki több öt félórás átlagértéknél. A folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében évente legfeljebb tíz napi átlagérték eshet ki.
  - 1.3. A mintavételi időszakra vonatkozó átlagértékeket, valamint a HF, HCl és SO₂ esetében végzett időszakos mérések átlagértékét a 39. cikk (1) bekezdésének e) pontjában és a 42. cikk (3) bekezdésében, illetve a 6. rész 1. pontjában foglalt követelményeknek megfelelően kell kiszámítani.
- 2.. A vizeket szennyező anyagok kibocsátási határértékei

Akkor felelnek meg a vizekre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:

  - a) az összes lebegő szilárd részecske értéke a mérések 95 és 100 %-ában nem haladja meg az 5. részben szereplő megfelelő kibocsátási határértékeket;
  - b) nehézfémek esetében (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni and Zn) évente legfeljebb egy mérés lépi túl az 5. részben megadott kibocsátási határértéket; vagy, ha a tagállam évente 20 mintánál többet ír elő, ezen minták legfeljebb 5 %-a lépi túl az 5. részben megadott kibocsátási határértéket;
  - c) dioxinok és furánok esetében a mért értékek nem lépik túl az 5. részben megadott kibocsátási határértéket.

2009. március 10., kedd

VII. MELLÉKLET

1. rész

Tevékenységek

1. A következőkben felsorolt pontok mindegyikében a tevékenység magában foglalja a berendezés tisztítását is, de a termékek tisztítását nem – hacsak erről másként nem rendelkeznek.

2. Ragasztóréteg felvitele

Bármely tevékenység, amelynél ragasztóanyagot visznek fel a felületre, a nyomtatási tevékenységekkel kapcsolatos ragasztóanyag-felvétel és rétegelés (laminálás) kivételével.

3. Bevonatkészítési (festési) eljárások

Bármely tevékenység, amelynél a bevonat egy vagy több folyamatos rétegét viszik fel:

a) az alábbi járművek bármelyikére:

(i) új autók, amelyeka gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) ⁽¹⁾ szerint M1 kategóriájú járművek, valamint az N1 kategóriájú járművek is, amennyiben ugyanabban a berendezésben festik, mint az M1 járműveket;

(ii) teherautók vezetőfülkéi, amelyek a vezető tartózkodási helyeként vannak meghatározva, valamint a 2007/46/EK irányelv N2 és N3 kategóriájába tartozó járművek műszaki berendezéseinek minden járulékos egysége;

(iii) kis- és nagy teherautók ||, amelyeket a 2007/46/EK irányelv N1, N2 és N3 kategóriájú járművekként határoz meg, de nincsenek benne a vezetőfülkék;

(iv) autóbuszok, amelyek a 2007/46/EK irányelvben M2 és M3 jármű-kategóriába tartoznak;

(v) utánfutók ||, amelyek a 2007/46/EK irányelvben O1, O2, O3 és O4 kategóriába tartoznak;

b) fém és műanyag felületek, beleértve repülőgépek, hajók, vonatok stb. felületeit;

c) fafelületek;

d) textil, szövet, fólia és papír felületek;

e) bőr felületek.

A bevonatkészítési (festési) tevékenységek nem terjednek ki a hordozóanyagok fémekkel történő bevonására elektroforetikus úton és vegyi permetezéses eljárással. Ha a bevonási (festési) technológia során van olyan lépés, amelynél ugyanazt a tárgyat bármely módszer alkalmazásával nyomtatják is, akkor a nyomtatási műveletet a bevonási tevékenység részének tekintik. Bár a külön tevékenységként végzett nyomtatás nem tartozik ide, de vonatkozhat rá az irányelv V. fejezete, ha a nyomtatási tevékenység ennek tárgyköréhez tartozik.

4. Szalagtekercsek bevonatolása

Minden olyan tevékenység, amelynek során tekercselt szalagacélt, rozsdamentes acélt, bevonatos acélt, rézötvezeteket vagy alumínium szalagokat végtelenített eljárással filmképző réteggel vagy rétegelt borítással vonnak be.

5. Oldószeres vegytisztítás

Minden olyan ipari vagy kereskedelmi tevékenység, amelynél illékony szerves vegyületeket használnak valamilyen berendezésben ruházat, lakástextiliák és egyéb fogyasztási cikkek tisztítására, kivéve a foltok kézi úton történő eltávolítását a textil- és ruhaiparban.

⁽¹⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

2009. március 10., kedd

6. Cipőgyártás

Minden olyan tevékenység, amellyel kész lábbelit vagy annak részeit állítják elő.

7. Bevonóanyag- keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítása

A fenti végtermékek és közbeeső termékek előállítása – amennyiben ugyanazon a helyszínen ill. berendezésben történik a gyártásuk – festékpigmentek, gyanták és ragasztóanyagok szerves oldószerekkel vagy más hordozóanyagokkal történő keverése útján, beleértve a diszpergálási és elődiszpergálási tevékenységeket, a viszkozitás- és szintónus beállításokat, valamint a végtermék kiszerelését (tartályokba, dobozokba).

8. Gyógyszeripari termékek gyártása

Gyógyszeripari termékek kémiai szintézise, fermentálása, extrahálása, formulálása és késztermékké alakítása, és – amennyiben azonos helyszínen történik – a köztes termékek (intermedierek) előállítása is.

9. Nyomtatás

Szöveg és/vagy képek sokszorosítására irányuló bármilyen tevékenység, melynél egy képhordozó segítségével valamilyen felületre nyomdafestéket (tintát) visznek fel. Ide tartoznak a kapcsolódó lakkozási, festési és kasírozási eljárások. Azonban csak a következő alfolyamatok (nyomtatási eljárások) tartoznak az V. fejezet hatálya alá:

- a) flexográfia (flexonyomás, magasnyomás) – olyan nyomtatási eljárás, amelynél a nyomtatandó kép hordozójaként gumit vagy rugalmas fotopolimert használnak, amelyen a nyomtatandó felület a nem nyomtatandó résznél magasabban helyezkedik el, továbbá folyékony nyomófestéket (tintát) alkalmaznak, amely az oldószer elpárolgása útján szárad;
- b) hőrogzítéssel rotációs offszetnyomás – rotációs nyomtatási tevékenység, amely olyan képhordozót használ, ahol a nyomtatandó és nem nyomtatandó felületek egy síkban helyezkednek el, ahol a rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyagot egy hengerről táplálják a gépbe, nem pedig az egyes ívekről. A nem nyomtatandó felületrészt úgy kezelik, hogy vonzza a vizet és taszítja a nyomdafestéket (tintát), míg a képhordozó nyomtatandó része felveszi és átviszi a tintát a nyomtatandó felületre. A nyomtatott anyagot egy kemencében forró levegővel szárítják;
- c) nyomtatási tevékenységhez kapcsolt kasírozás – két vagy több rugalmas anyag összeragasztása rétegek (laminátumok) gyártása céljából;
- d) rotációs mélynyomás sajtótermékek készítésére – rotációs mélynyomási tevékenység újságok, brosúrák, katalógusok és hasonló termékek előállítására, ahol toluol-alapú nyomdafestékeket alkalmaznak;
- e) rotációs mélynyomás – nyomtatási tevékenység, amelynél forgó hengeres képhordozót használnak, amelynek a nyomtató felülete a nem nyomtatandó felületnél mélyebben helyezkedik el, és ahol folyékony nyomdafestéket használnak, amely az oldószer párolgása révén szárad. A mélyedések nyomdafestékekkel vannak kitöltve, és a felesleget letisztítják a nem nyomtató felületrészekről, mielőtt a nyomtatandó anyag kapcsolatba kerülne a hengerekkel és felvenné a nyomdafestéket a mélyedésekből;
- f) rotációs szitanyomás – olyan rotációs nyomtatási tevékenység, ahol a nyomdafesték a nyomtatandó felületre egy porózus képhordozó formán keresztülnyomva jut, amelynek a nyomtatandó részei nyitottak (áteresztik a festéket), míg a nem nyomtatandó terület rész le van zárva (nem engedi át a festéket). Továbbá csak olyan folyékony festéktintákat használnak, amelyek az oldószer párolgása útján száradnak. A rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyag egy hengerről és nem külön ívenként kerül a gépbe;
- g) lakkozás – olyan tevékenység, melynek során lakkot vagy a csomagolóanyag későbbi lezárása céljából ragasztóréteget visznek fel egy rugalmas anyagra.

10. Gumifeldolgozás

Minden olyan tevékenység, amelynek során természetes vagy műgumi keverése, őrlése, kalanderezése, extrudálása és vulkanizálása történik és minden, a természetes vagy műgumi késztermékké alakításához kapcsolódó tevékenység.

2009. március 10., kedd

11. Felülettisztítás

Az oldószeres vegytisztítás kivételével minden olyan tevékenység, ahol szerves oldószerek segítségével az anyagok felületéről szennyeződések távolítanak el, beleértve a zsírtalanítást is. A több lépésből álló tisztítási tevékenység – bármely más művelet előtt vagy után – egyetlen felülettisztítási tevékenységnek tekintendő. Ez a tevékenység nem a gépi berendezések tisztítására, hanem a termékek felületének tisztítására vonatkozik.

12. Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj-finomítási tevékenységek

Minden olyan tevékenység, amelynek során magvakból vagy más növényi anyagokból növényi olajokat állítanak elő, a száraz maradékanyagok feldolgozása állati takarmányok előállítására, a magvakból, valamint a növényi és/vagy állati eredetű anyagokból származó zsírok és növényi olajok tisztítása.

13. Jármű utánfényezés

Bármely következő ipari vagy kereskedelmi festési és a kapcsolódó zsírtalanítási tevékenység, ha az alábbiak egyike:

- a 2007/46/EK irányelv meghatározása szerinti tehergépkocsik vagy azok részeinek eredeti festése újrafényező-festék-típusokkal, ha ezt nem az eredeti gyártósoron végzik;
- utánfutók festése (beleértve a nyerges utánfutókat) (O kategória a 2007/46/EK irányelvben).

14. Tekercselőhuzalok bevonatolása

Transzformátorokban, motorokban stb. tekercsként használatos fémvezetők bármilyen bevonatolási eljárása.

15. Faanyag impregnálás

Minden tevékenység, amelynek során a faanyagba védőszert juttatnak.

16. Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás)

Minden olyan tevékenység, amelynek során fa és/vagy műanyag rétegeket ragasztanak össze rétegelt termékek előállítására céljából.

2. rész

Küszöbértékek és kibocsátási határértékek

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás mellett, valamint a füstgázok vízgőztartalmának korrekcióját követően végzik.

	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm ³)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	
1	Hőörgzítéses rotációs offszetnyomás (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ A késztermékben az oldószer-maradék nem tekintendő a diffúz kibocsátás részének.
2	Rotációs mélynyomás sajtó- termékek előállítására (> 25)		75	10	15			
3	Egyéb rotációs mélynyomás, flexográfia, rotációs szita- nyomás, kasírozás vagy lakkozás (> 15) rotációs szitanyomás textilre/kartonra (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ A textilre és kartonra való rotációs szitanyomtatás küszöbértéke.
4	Felülettisztítás az 53. cikk (5) bekezdésében említett vegyü- letek használatával. (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ A határérték a vegyületek töme- gére vonatkozik mg/Nm ³ -ben, és nem az összes szénre.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm ³)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	
5	Egyéb felülettisztítás (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Azok a berendezések, melyekre nézve az illetékes hatóságnak igazolják, hogy az összes általuk használt tisztítószer átlagos szerves oldószer-tartalma nem haladja meg a 30 tömeg %-ot, mentesek ezeknek az értékeknek a betartása alól.
6	Jármű-szériafestés (< 15) és jármű-utánfényezés	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ A 8. rész 2. pontja értelmében a megfelelést 15 perces mérések átlaga alapján kell igazolni.
7	Szalagtekerccsek bevonatolása (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Ama berendezéseknél, amelyek olyan technikát használnak, ahol megengedett a visszanyert oldószerek újbóli használata, a kibocsátási határérték 150.
8	Egyéb bevonatfelviteli, festési eljárások, beleértve a fém, műanyag, textil (5), szövet, fólia és papír festését (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. ⁽²⁾ Az első kibocsátási határérték a szárítási eljárásokra, a második a festési műveletekre vonatkozik. ⁽³⁾ Azokra a textilfestő berendezésekre, amelyek olyan eljárást használnak, amelynél megengedett a visszanyert oldószerek ismételt használata, a kibocsátási határérték a festési és szárítási folyamatokra együttesen 150. ⁽⁴⁾ Azok a festési eljárások, amelyeket nem lehet zárt feltételek mellett végezni (pl. hajóépítésnél, repülőgépfestésnél), kivételt képezhetnek a határértékek alól, az 53. cikk (3) bekezdése szerint. ⁽⁵⁾ Rotációs szitanyomtatás textilre a 3. pontnál taglalva.
9	Tekercselőhuzalok bevonatolása (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Azokra a berendezésekre vonatkozik, ahol a huzal átl. átmérője ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Minden egyéb berendezésre érvényes.
10	Faanyag felületek bevonatolása (festése) (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. ⁽²⁾ Az első érték a szárítási, második a bevonatfelviteli eljárásokra vonatkozik.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószert-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószert- fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm ³)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószert- bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	Új létesít- mények	Meglévő létesít- mények	
11	Oldószertes vegytisztítás					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ A tisztított és szárított termék 1 kg jára vonatkozó oldószert-kibocsátás tömegében kifejezve. ⁽²⁾ A 4. rész 2. pontjában szereplő kibocsátási határérték nem érvényes erre a tevékenységre.
12	Faanyag-impregnálás (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ A kibocsátási határérték nem vonatkozik a karbolsavval (krezollal) történő impregnálásra.
13	Bőrök bevonati réteggel való ellátása (festése) (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		A kibocsátási határérték a végtermék 1 m ² -ére jutó oldószert-kibocsátással (gramm) van megadva. ⁽¹⁾ Bútorgyártási bőrök és különleges bőrárak festésénél, melyeket mint kisméretű fogyasztási cikkeket – pl. táskák, övek, tárcák stb. – használunk.
14	Cipőgyártás (> 5)					25 g/pár		A teljes kibocsátási határértéket a kész lábbelipárra vonatkoztatott oldószert-kibocsátással (gr) fejezi ki.
15	Fa és műanyag rétegtel borítás (laminálás) (> 5)					30 g/m ²		
16	Ragasztóréteg felvitele (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószertes újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150.
17	Bevonóanyag- keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítás (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		az oldószertbevitel 5 %-a az oldószertbevitel 3 %-a		A diffúz kibocsátási határ értékek nem tartalmazzák azt az oldószert-mennyiséget, amelyet a bevonó- anyag- keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.
18	Gumifeldolgozás (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		az oldószertbevitel 25 %-a		⁽¹⁾ Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószertes újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. ⁽²⁾ A diffúz kibocsátási határ értékek nem tartalmazzák azt az oldószert-mennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm ³)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
19	Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj-finomítási tevékenységek (> 10)					Állati zsír: 1,5 kg/t; Ricinus: 3 kg/t; Repcemag: 1 kg/t; Napraforgómag: 1 kg/t; Szójabab (normál őrlés, sajtolás): 0,8 kg/t; Szójabab (fehér pelyhes üledék): 1,2 kg/t; Egyéb magvak és növényi anyagok: 3 kg/t ⁽¹⁾ 1,5 kg/t ⁽²⁾ 4 kg/t ⁽³⁾		(¹) A teljes kibocsátási határértéket olyan berendezésekre, amelyek adagonként dolgozzák föl a magvakat illetve egyéb növényi anyagokat, az illetékes hatóság minden esetet külön vizsgálva, a legjobb elérhető technológia alapján állapítja meg. (²) Minden frakcionálási folyamatra vonatkozik, kivéve a „kásátlánítást” (= olajok tisztítása: kötőanyagok eltávolítása az olajból.) (³) A „kásátlánításra” vonatkozó határérték.
20	Gyógyszeripari termékek gyártása (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	az oldószerbevitel 5 %-a	az oldószerbevitel 15 %-a	(¹) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. (²) A diffúz kibocsátási határértékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

3. rész

A járműfényező iparág létesítményeire vonatkozó kibocsátási határértékek

- A teljes kibocsátási határértékeket a kibocsátott szerves oldószernek a termékfelület 1 négyzetméterére vonatkoztatott grammokban megadott, illetve a járműkarosszériánként kibocsátott szerves oldószer kilogrammban megadott mennyiségével fejezzük ki.
- A 3. pont táblázatában található bármely termék felületének területét a következőképpen definiáljuk:
  - a felület területét az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) teljes felületből számítjuk, továbbá az olyan egyéb beépítendő részegységek, alkatrészek felületéből, amelyek az egymást követő műveletek során a szóban forgó termék bevonatával azonos festékbevonattal lesznek ellátva, vagy pedig a berendezésben lefestett termék teljes felületéből kalkuláljuk.

Az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) felület területét a következő képlettel számítjuk:

$$\frac{2 \times \text{a járműkarosszéria teljes súlya}}{\text{a fémlemez átlagos vastagsága} \times \text{a fémlemez fajsúlya}}$$

Ezt a módszert kell alkalmazni lemezből készült egyéb festett alkatrészekre is.

Számítógépes tervező (CAD) vagy más ezzel egyenértékű módszert kell alkalmazni a többi beépítendő részegység, alkatrész felületének, vagy a berendezésben lefestett termék teljes felületének kiszámítására.

2009. március 10., kedd

3. Az alábbi táblázatban található teljes kibocsátási határértékek az ugyanabban a berendezésben végzett összes műveletre vonatkoznak. Ez magában foglalja az elektroforetikus festést vagy bármely más bevonatfelviteli eljárást, a végső fényezést és polírozást is beleértve, valamint a berendezés tisztítására felhasznált oldószereket – beleértve a festőfülkék és más helyhez kötött berendezés tisztítását – a gyártási folyamat ideje alatt vagy azt követően.

Tevékenység (Oldószér-fogyasztási küszöbérték t/év)	Termelési küszöbérték (a festett egységek éves darabszáma)	Teljes kibocsátási határérték	
		Új létesítmények	Meglévő létesítmények
Új személygépkocsi festése (> 15)	> 5 000	45 g/m ² vagy 1,3 kg/ karosszéria + 33 g/m ²	60 g/m ² vagy 1,9 kg/ karosszéria + 41 g/m ²
	≤ 5 000 héjszerkezet vagy > 3 500 alvázra épített	90 g/m ² vagy 1,5 kg/ karosszéria + 70 g/m ²	90 g/m ² vagy 1,5 kg/ karosszéria + 70 g/m ²
		Teljes kibocsátási határérték (g/m ²)	
Új teherautó vezetőfülkék festése (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Új kis- és nagy teherautók festése (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Új autóbuszok festése (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. A 3. pont táblázatában említett küszöbértékeknél kisebb oldószér-fogyasztású járműfestő berendezéseknek a 2. részben meghatározott, a jármű szériafestés és utánfényezésre vonatkozó követelményeket kell teljesíteni.

4. rész

Konkrét kockázatokra utaló feliratokkal ellátott illékony szerves vegyületekre vonatkozó kibocsátási határértékek

1. Az illékony szerves vegyületek 52. cikkben meghatározott kibocsátásainál, ahol a cikkben említett kockázati megjelölést okozó vegyületek összességének tömegaránya nagyobb vagy egyenlő 10 g/h-val, a 2 mg/Nm³ kibocsátási határértéket kell betartani. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.
2. Halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátásainál, amelyekhez az R40 vagy R68 mondatot rendelik hozzá, és ahol az R40 vagy R68 megjelölést okozó kibocsátott vegyületek összességének tömegaránya nagyobb vagy egyenlő 100 g/h-val, a 20 mg/Nm³ kibocsátási határértéknek kell megfelelni. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

5. rész

Csökkentési terv

1. Amennyiben festékbevonatokat, lakkokat, ragasztókat vagy nyomdafestékeket alkalmaznak, a következő terv használható. Ahol ez a terv nem megfelelő, az illetékes hatóság engedélyezheti az üzemeltetőnek olyan tetszőleges alternatív terv alkalmazását, amellyel a 2. és 3. részben ismertetett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkentés érhető el. A terv elkészítése során a következő tényezőket kell figyelembe venni:
  - a) ahol kis oldószertartalmú vagy oldószérmentes helyettesítő anyagok fejlesztése még folyamatban van, az üzemeltetőnek határidő-hosszabbítást kell adni, hogy megvalósíthassa a kibocsátáscsökkentési tervét;
  - b) a kibocsátáscsökkentés referenciapontjának („referencia-kibocsátás”) a lehető leginkább meg kell egyeznie a csökkentési módszerek alkalmazása nélküli kibocsátás értékével.

2009. március 10., kedd

2. A következő csökkentési terv alkalmazandó azokra a berendezésekre, amelyeknél állandó szilárd anyag tartalom feltételezhető:

a) Az éves referencia-kibocsátás az alábbiak szerint számolható:

(i) Az évente felhasznált festékbevonatok és/vagy nyomdafestékek (tinták), lakkok, ragasztóanyagok szilárdanyag-tartalmának összmenyiségét (tömegét) meg kell állapítani. Szilárdanyag alatt értjük mindazokban a festékbevonatokban, tintákban, lakkokban és ragasztóanyagokban stb. található anyagokat, amelyek a víz vagy az illékony szerves vegyületek elpárolgása után visszamaradnak, megszilárdulnak.

(ii) Az éves referencia-kibocsátás az (i) pontban meghatározott tömeg és az alábbi táblázatban található megfelelő szorzótényezővel számítható ki. Az illetékes hatóságok hozzáigazíthatják ezeket a szorzótényezőket az egyes berendezésekhez annak érdekében, hogy a szilárdanyag-felhasználás hatékonyság növekedését előmozdítsák.

Tevékenység	Szorótényező az (a)(ii) tételhez
Rotációs mélynyomás; flexográfia (magasnyomás); laminálás (kasírozás) mint a nyomtatási tevékenység része; lakkozás a nyomtatási tevékenység részeként; faanyagbevonás; textil, szövet, fólia vagy papír bevonatolása; ragasztóréteg felvitele	4
Szalagtekercek bevonatolása, jármű-újrafényezés	3
Élelmiszerrel érintkező bevonatok, repülés- és űrtechnikai bevonatok	2,33
Egyéb bevonati rétegfelviteli eljárások és rotációs szitanyomás	1,5

b) A célkibocsátás egyenlő az éves referencia-kibocsátás és egy meghatározott százalékos érték szorzatával, ahol a százalékos érték nagysága:

(1) (diffúz kibocsátási határ érték + 15) azokra a berendezésekre, amelyek a 2. rész 6. sorához, valamint a 8. és 10. sor alacsonyabb küszöbértékéhez tartoznak,

(2) (diffúz kibocsátási határ érték + 5) minden egyéb berendezésre.

c) Megfelelés érhető el, ha az oldószer-gazdálkodási terv alapján meghatározott tényleges oldószer-kibocsátás kisebb a célkibocsátásnál vagy azzal egyenlő.

6. rész

A kibocsátás ellenőrzése

1. A véggáz-vezetékeket, amelyekhez kibocsátáscsökkentő berendezés csatlakozik, és amelyek a kilépő csomagnál átlagosan több mint 10 kg/h összes szerves szénatartalom ki, folyamatosan figyelemmel kell kísérni a követelményeknek való megfelelés szempontjából.

2. Egyéb esetekben a tagállamok biztosítják, hogy vagy folyamatos, vagy szakaszos méréseket végeznek. Szakaszos mérések esetén legalább három mérési eredményt olvasnak le minden egyes mérés alkalmával.

3. Nem kötelező méréseket végezni olyan esetben, amikor nincs szükség csővégi szennyezéscsökkentő berendezésre az irányelv követelményeinek való megfeleléshez.

7. rész

Oldószer-kezelési terv (oldószermérleg)

1. Alapelvek

Az oldószer-kezelési terv rendeltetése:

a) igazolja az 56. cikkben meghatározott követelmények teljesítését;

b) meghatározza a jövőbeni csökkentési lehetőségeket;

c) lehetővé teszi a közvélemény tájékoztatását az oldószer-felhasználásról, az oldószer-kibocsátásról és az V. fejezetben foglalt követelmények betartásáról.

2009. március 10., kedd

2. Meghatározás

A következő meghatározások az anygmérleg gyakorlati elkészítésének vázát adják.

A szerves oldószerek bevétele (I):

- 11 Az eljárásba közvetlenül bevitt vagy a vásárolt keverékekben levő szerves oldószerek mennyisége az alatt az időtartam alatt, melyre az anygmérleget éppen számoljuk.
- 12 A visszanyert és az eljárásban újrafelhasznált szerves oldószerek mennyisége vagy ezeknek a bevitt keverékekben levő mennyisége. Az újrahasznosított oldószerral minden egyes felhasználási alkalommal számolni kell.

Az eljárásból kikerülő szerves oldószerek (O):

- O. 1. Kibocsátás a véggázokkal.
- O. 2. Vízben elnyelődött (vízzel távozó) szerves oldószerek, a szennyvízkezelés figyelembevételével az O5 számításánál.
- O. 3. A végtermékbe – akár szennyezőanyagként is – kerülő, visszamaradó szerves oldószerek mennyisége.
- O. 4. A szerves oldószerek levegőbe távozó diffúz kibocsátása. Ide tartozik a helyiségek általános szellőzése, amely során az ablakokon, ajtókon, réseken és hasonló nyílásokon át a levegő a szabadba jut.
- O. 5. Szerves oldószereknek és/vagy szerves vegyületeknek kémiai vagy fizikai reakciók miatt bekövetkező vesztesége (beleértve az égetést mint roncsolásos eljárást vagy más véggáz- vagy szennyvízkezelést, vagy a leválasztást, amennyiben azokkal nem számolunk az O. 6., O. 7. és O. 8.-nál).
- O. 6. Az összegyűjtött hulladékok szerves oldószertartalma.
- O. 7. Szerves oldószerek vagy a keverékekben levő szerves oldószerek, amelyeket mint kereskedelmi forgalomban értékesíthető termékeket eladtak vagy el fognak adni.
- O. 8. Keverékek szerves oldószertartalma, amelyet újrahasznosítás céljából nyertek vissza de nincsenek az eljárásba visszaforgatva, amennyiben az O.7.-nél nem lettek figyelembe véve.
- O. 9. Egyéb módon távozó szerves oldószerek.

3. Az oldószervezelési terv (oldószermérleg) használata a követelmények teljesítésének igazolására

Azt, hogy miképpen használjuk az oldószervezelési tervet, a mindenkor vizsgálandó és igazolandó követelményektől függ, az alábbiak szerint:

- a) Az 5. részben meghatározott csökkentési terv vizsgálata és összehasonlítása a teljes kibocsátási határértékkel, amit termékegységre eső oldószerek-kibocsátásban vagy más, a 2. és a 3. részben ismertetett módon fejezünk ki.

- (i) minden, az 5. részben meghatározott csökkentési tervet alkalmazó tevékenységnél az oldószervezelési tervet évente el kell készíteni az oldószervezelési terv (C) meghatározása céljából. A fogyasztást a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$C = I1 - O8$$

Ezzel párhuzamosan a (festék)bevonatok szilárdanyagtartalma is meghatározandó, hogy minden évben megállapíthassuk az éves referencia-kibocsátást és a célemissziót.

- (ii) Hogy meg tudjuk becsülni a teljes kibocsátási határérték betartását, ami termékegységre eső oldószerek-kibocsátásban vagy a 2. és 3. részben megadott más egységben van kifejezve, az oldószervezelési tervet évente el kell készíteni a kibocsátások (E) meghatározása céljából. A kibocsátásokat a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$E = F + O1$$

Ahol F a diffúz (fugitív) kibocsátás, a b) (i) pontban meghatározottak szerint. A kibocsátási értéket ezután el kell osztani a vonatkozó termékparaméterrel.

2009. március 10., kedd

- (iii) Hogy az 53. cikk (6) bekezdése b) pontjának ii. alpontja követelményeinek teljesítését meg tudjuk állapítani, évente el kell készíteni az oldószer-kezelési tervet az összes érintett tevékenységből eredő teljes kibocsátás meghatározása végett. Majd ezt az eredményt össze kell hasonlítani azzal az összkibocsátással, amit akkor kapnánk, ha a 2., 3. és 5. rész követelményeinek minden egyes tevékenység esetében külön-külön is eleget tennénk.
- b) A diffúz kibocsátások meghatározása az oldószermérleg alapján a 2. rész szerinti diffúz kibocsátási határ értékekkel történő összehasonlítás céljából:
- (i) A diffúz (fugitív) kibocsátást a következő egyenletek egyikével kell kiszámítani;
- $$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$
- vagy
- $$F = O2 + O3 + O4 + O9$$
- Az F értéket vagy az emittált mennyiségek közvetlen mérésével, vagy ezzel egyenértékű, más számítási módszerrel kell meghatározni, például a folyamat véggáz-leválasztási, ill. kezelési határfokának ismeretében.
- A diffúz kibocsátási határ érték a bevitt oldószer mennyiség hányadaként is kifejezhető, ahol a bevitt mennyiséget a következő egyenlet alapján kell kiszámítani:
- $$I = I1 + I2$$
- (ii) A diffúz kibocsátást egy rövid ideig tartó, de átfogó mérési sorozattal kell meghatározni, melyet a berendezés vagy készülék módosításáig nem szükséges ismételt elvégezni.

8. rész

A kibocsátási határértékek teljesítésének vizsgálata véggázok esetében

- Folyamatos mérések esetén a kibocsátási határértékek betartottnak tekintendők, ha:
  - egy adott létesítmény bármely 24 órás üzeme vagy tevékenysége alatt (az indítási, leállítási és karbantartási műveletek kivételével) végzett érvényes mérések számtani átlagainak egyike sem haladja meg a kibocsátási határértékeket,
  - az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértékeket.
- Időszakos mérések esetén a kibocsátási határértékek megfelelőnek tekintendők, ha:
  - az összes mért érték átlaga nem haladja meg a kibocsátási határértékeket,
  - az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértéket.
- A 4. részben foglalt rendelkezések betartását az érintett illékony szerves vegyületek egyenkénti tömegkoncentrációinak összege alapján kell vizsgálni. A megfelelés minden más esetben a kibocsátott szerves szén össztömege alapján vizsgálandó, hacsak a 2. részben nincs másképpen meghatározva.
- Adagolható a véggázokhoz hűtési vagy hígítási célból gáz, ahol ez műszakilag indokolt, de ezt nem szabad figyelembe venni, amikor a szennyező anyag véggázban való tömegkoncentrációját határozzák meg.

VIII. MELLÉKLET

Titán-dioxidot termelő létesítményekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Kibocsátási határértékek vízbe történő kibocsátáskor

1. Szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):
az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatott 550 kg szulfát;
2. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):
  - a) semleges rutil használatokor 130 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére,
  - b) szintetikus rutil használatokor 228 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére,
  - c) 330 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére salak használatokor.
3. Klorid-eljárást alkalmazó és többféle ércet felhasználó létesítmények esetében a 2. pontban ismertetett kibocsátási határértékeket a felhasznált ércek mennyiségének arányában alkalmazzák.

2. rész

Akut toxicitás vizsgálatai

1. Akut toxicitás szempontjából a kibocsátási területeken általában megtalálható bizonyos puhatestű, rákféle, hal- és planktonfajokat kell vizsgálni. Ezen túlmenően, az apró tengeri rákfajok (*Artemia salina*) mintáin is vizsgálatokat kell végezni.
2. Az 1. pont vizsgálataival megállapított maximális halálozási arány 36 órás időtartam során 1/5 000-es kiáramlási hígítás mellett:
  - a) a vizsgált fajok felnőtt példányait tekintve: 20 %-os halálozási arány,
  - b) a vizsgált fajok lárvá alakjainak esetében: az ellenőrző csoportnál magasabb halálozási arány.

3. rész

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

1. A köbméterenkénti tömegkoncentrációban (Nm^3) kifejezett kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás és a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója.
2. Por esetében: 50 mg/Nm^3 ;
3. Gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid (beleértve a savcseppeket is) esetében, SO_2 -egyenértékben számítva
  - a) 6 kg az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatva, éves átlagként;
  - b) Hulladéksav töményítését végző létesítmények esetében 500 mg/Nm^3 óránkénti átlagként;
4. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében klórra:
  - a) 5 mg/Nm^3 napi átlagérték
  - b) bármely időpontban vizsgálva 40 mg/Nm^3 .

2009. március 10., kedd

4. rész

Monitoring of the environment affected by discharges of waste from installations producing titanium dioxide into water

1. A vízoszlopot – akár szűrt, akár szűretlen vízről van szó – évente legalább három alkalommal ellenőrizni kell az alábbi paraméterek alapján:
  - a) szűretlen víz ellenőrzésekor: hőmérséklet, sótartalom vagy vezetőképesség 20°C-on, pH-érték, oldott O₂, zavarosság vagy lebegőanyag-tartalom, oldott és szuszpendált Fe, Ti;
  - b) szűrt víz ellenőrzésekor:
    - (i) 0,45 µm-es pórusnagyságú szűrőmembránon szűrt vízben: oldott Fe;
    - (ii) 0,45 µm-es pórusnagyságú szűrőmembránon visszamaradt lebegőanyagban: Fe, oxidhidrátok és vas-oxid-hidrát.
2. Az üledéket évente legalább egyszer kell ellenőrizni a felszínhez legközelebb eső, legfelső rétegeből vett mintán, a következő paraméterek alapján: Ti, Fe, oxidhidrátok és vas-oxid-hidrát.
3. Az élő szervezetekre vonatkozó ellenőrzést évente legalább egyszer kell elvégezni az adott hely jellemző fajaiban a Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, és Pb koncentrációjának, a tengerfenéki fauna változatosságának és relatív gazdagságának, valamint a halak anatómiai-patológiai sérüléseinek vizsgálatával.
4. Az egymást követő mintavételeket ugyanazon a helyen és mélységben és ugyanolyan feltételek mellett kell végezni.

5. rész

A kibocsátás ellenőrzése

A levegőbe kibocsátott szennyező anyagok ellenőrzése legalább az alábbiak folyamatos ellenőrzésére terjed ki:

- a) hulladéksav-sűrítést végző berendezések SO₂-kibocsátásának szintje szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében
- b) klórkibocsátás a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekben
- c) porkibocsátás a főbb forrásoknál.

IX. MELLÉKLET

A. rész

A hatályukat veszített irányelvek és későbbi módosításaik

(a 72. cikk alapján)

A Tanács 78/176/EGK irányelve
(HL L 54., 1978.2.25., 19. o.)

A Tanács 83/29/EGK irányelve
(HL L 32., 1983.2.3., 28. o.)

A Tanács 91/692/EGK irányelve
(HL L 377., 1991.12.31., 48. o.)

A Tanács 82/883/EGK irányelve
(HL L 378., 1982.12.31., 1. o.)

A Tanács 807/2003/EK rendelete
(HL L 122., 2003.5.16., 36. o.)

kizárólag az I. melléklet b) pontja

kizárólag a III. melléklet 34. pontja

2009. március 10., kedd

A Tanács 92/112/EGK irányelve (HL L 409., 1992.12.31., 11. o.)	
A Tanács 96/61/EK irányelve (HL L 257., 1996.10.10., 26. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.)	kizárólag a 4. cikk és a II. melléklet
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)	kizárólag a 26. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	kizárólag a III. melléklet 61. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.)	kizárólag a 21. cikk (2) bekezdése
A Tanács 1999/13/EK irányelve (HL L 85., 1999.3.29., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	kizárólag az I. melléklet 17. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 2004/42/EK irányelve (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.)	kizárólag a 13. cikk (1) bekezdése
Az Európai Parlament és a Tanács 2000/76/EK irányelve (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2001/80/EK irányelve (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.)	
A Tanács 2006/105/EK irányelve (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.)	kizárólag a melléklet „B” részének 2. pontja

„B.” rész

A nemzeti jogba való átültetés határideje

(a 72. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás határideje
78/176/EKK	1979. február 25.	
82/883/EKK	1984. december 31.	
92/112/EKK	1993. június 15.	
96/61/EK	1999. október 30.	
1999/13/EK	2001. április 1.	
2000/76/EK	2000. december 28.	2002. december 28. 2005. december 28.
2001/80/EK	2002. november 27.	2004. november 27.
2003/35/EK	2005. június 25.	
2003/87/EK	2003. december 31.	

2009. március 10., kedd

X. MELLÉKLET

Korrelációs táblázat

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdése	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk, első bekezdés		1. cikk
1. cikk (2) bekezdésének a) pontja			2. cikk (2) bekezdése				3. cikk (2) bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének b) pontja					3. cikk (1) bekezdése		3. cikk (25)bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja							—
2. cikk							61. cikk
3. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
4. cikk			4. cikk	3. cikk bevezető része és (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése		4. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	5. cikk
5. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
6. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
7. cikk (1) bekezdése							64. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése
7. cikk (2) és (3) bekezdése							—
—	—	—	—	—	—	—	64. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
8. cikk (1) bekezdése							62. cikk (2) bekezdése
8. cikk (2) bekezdése							28. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
9. cikk							—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
10. cikk							—
11. cikk							13. cikk
12. cikk							—
13. cikk (1) bekezdése							66. cikk
13. cikk (2), (3) és (4) bekezdése							—
14. cikk							—
15. cikk	14. cikk	12. cikk	21. cikk	15. cikk	21. cikk	18. cikk (1) és (3) bekezdése	71. cikk
16. cikk	15. cikk	13. cikk	23. cikk	17. cikk	23. cikk	20. cikk	75. cikk
I. melléklet							—
II. A. melléklet bevezető része és 1. pontja							—
II.A. melléklet 2. pontja							VIII. melléklet, 2. rész
IIB. melléklet							—
	2. cikk						—
	3. cikk						—
	4. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése						64. cikk (3) bekezdése
	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése						VIII. melléklet, 4. rész
	4. cikk (3) és (4) bekezdése						
—	—	—	—	—	—	—	64. cikk(4) bekezdése
	5. cikk						—
	6. cikk						—
	7. cikk						—

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
	8. cikk						—
	9. cikk						—
	10. cikk						69. cikk
	11. cikk (1) bekezdése		19. cikk (1) bekezdése	13. cikk (1) bekezdése	17. cikk (1) bekezdése		69. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	69. cikk (2) bekezdése
	11. cikk (2) és (3) bekezdése						—
	12. cikk						—
	13. cikk						—
	I. melléklet						—
	II. melléklet						VIII. melléklet, 4. rész
	III. melléklet						VIII. melléklet, 4. rész
	IV. melléklet						—
	V. melléklet						—
		2. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész és első francia bekezdés					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, második francia bekezdés					61. cikk (2) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, harmadik francia bekezdés, és 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, harmadik francia bekezdés					61. cikk (4) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, első, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, második francia bekezdés					61. cikk (3) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének c) pontja					—
		2. cikk (2) bekezdése					—
		3. cikk					61. cikk
		4. cikk					61. cikk
		5. cikk					—
		6. cikk első bekezdése, bevezető rész					62. cikk (1) bekezdése
		6. cikk első bekezdésének a) pontja					VIII. melléklet 1. részének 1. pontja
		6. cikk első bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 1. részének 2. pontja
		6. cikk, második bekezdés					VIII. melléklet 1. részének 3. pontja
		7. cikk					—
		8. cikk					—
		9. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					63. cikk (2) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész					—
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (i) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 2. pontja

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (ii) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 3. pontja, bevezető rész és 3. pont a) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iii) alpontja					63. cikk (1) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iv) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 3. pontja, b) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (v) alpontja					—
		9. cikk (1) bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 3. részének 4. pontja
		9. cikk (2) és (3) bekezdése					—
		10. cikk					64. cikk
		11. cikk					12. cikk 4. és 5. pontja
		Melléklet					—
			2. cikk bevezető része				3. cikk bevezető része
			2. cikk (1) bekezdése	2. cikk (14) bekezdése			3. cikk (1) bekezdése
			2. cikk (3) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése			3. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (4) bekezdése				—
			2. cikk (5) bekezdése	2. cikk (9) bekezdése	3. cikk (8) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése	3. cikk (4) bekezdése
			2. cikk (6) bekezdése	2. cikk (13) bekezdése	3. cikk (9) bekezdése	2. cikk (3) bekezdése, első rész	3. cikk (5) bekezdése
			2. cikk (7) bekezdése				3. cikk (6) bekezdése
			2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése			65. cikk
			2. cikk (9) bekezdés, első mondat	2. cikk (7) bekezdése	3. cikk (12) bekezdése		3. cikk (7) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			2. cikk (9) bekezdés, második mondat				4. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
			2. cikk (10) bekezdés, a) pont				—
			2. cikk (10) bekezdésének b) pontja, első albekezdés				3. cikk (8) bekezdése
			2. cikk (10) bekezdésének b) pontja, második albekezdés				21. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének első albekezdése, és első, második és harmadik francia bekezdése				3. cikk (9) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének második albekezdése				14. cikk (2) bekezdése, és 15. cikk (4) bekezdése
			2. cikk (12) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	3. cikk (11) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése	3. cikk (11) bekezdése
			2. cikk (13) bekezdése				3. cikk (12) bekezdése
			2. cikk (14) bekezdése				3. cikk (13) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	3. cikk (14), (15), (16), (17) és (18) bekezdése
			3. cikk első albekezdése, bevezető rész				12. cikk bevezető része
			3. cikk első albekezdésének a) pontja				12. cikk (1) és (2) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének b) pontja				12. cikk (3) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének c) pontja				12. cikk (4) és (5) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			3. cikk első albekezdésének d) pontja				12. cikk (6) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének e) pontja				12. cikk (7) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének f) pontja				12. cikk (8) bekezdése
			3. cikk második albekezdése				—
			5. cikk (1) bekezdése				73. cikk (1) és (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	73. cikk (3) és (4) bekezdése
			5. cikk (2) bekezdése				71. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (1) bekezdés, bevezető rész				13. cikk (1) bekezdése, bevezető rész
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, első francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének a) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, második francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének b) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, harmadik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének c) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, negyedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének d) pontja
—	—	—	—	—	—	—	13. cikk (1) bekezdésének e) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, ötödik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének f) pontja

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, hatodik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének g) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, hetedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének h) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, nyolcadik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének i) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, kilencedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének j) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, tizedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének k) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (2) bekezdése				13. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk
			7. cikk				6. cikk (2) bekezdése
			8. cikk, első bekezdés		4. cikk (3) bekezdése		6. cikk (1) bekezdése
			8. cikk, második bekezdés				—
			9. cikk (1) bekezdés, a mondat első fele				15. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
			9. cikk (1) bekezdés, a mondat második fele				—
			9. cikk (2) bekezdése				6. cikk (3) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			9. cikk (5) bekezdésének első albekezdése				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, c) pont
—	—	—	—	—	—	—	15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, d) pont
			9. cikk (5) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (6) bekezdésének első albekezdése				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, e) pont
			9. cikk (6) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (7) bekezdése				—
			9. cikk (8) bekezdése				7. cikk és 18. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	18. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
			10. cikk				19. cikk
			11. cikk				20. cikk
			12. cikk (1) bekezdése				21. cikk (1) bekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, első mondat				21. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, második mondat				21. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, harmadik mondat				—
			13. cikk (1) bekezdése				22. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	22. cikk (2) és (3) bekezdése
			13. cikk (2) bekezdés, bevezető rész				22. cikk (4) bekezdése, bevezető rész

2009. március 10., kedd

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			13. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének a) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének b) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének c) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének negyedik francia bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	22. cikk (4) bekezdésének d) pontja
—	—	—	—	—	—	—	23. cikk
—	—	—	—	—	—	—	24. cikk
—	—	—	—	—	—	—	25. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
			14. cikk bevezető része				9. cikk (1) bekezdés, a mondat első fele és 25. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése, bevezető rész
			14. cikk első francia bekezdése				9. cikk (1) bekezdése, a mondat második fele
			14. cikk második francia bekezdése				8. cikk 2. pontja, és 15. cikk (1) bekezdésének c) pontja
			14. cikk harmadik francia bekezdése				25. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	25. cikk (2)–(7) bekezdése
			15. cikk (1) bekezdésének bevezető része, és első és második francia bekezdés	12. cikk (1) bekezdésének első albekezdése			26. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, a) és b) pont

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			15. cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése				26. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, c) pont
—	—	—	—	—	—	—	26. cikk (1) bekezdésének d) pontja
			15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				26. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	—
			15. cikk (2) bekezdése				26. cikk (2) bekezdésének h) pontja
			15. cikk (4) bekezdése				26. cikk (3) bekezdése
			15. cikk (5) bekezdése				26. cikk (2) bekezdésének, bevezető része és a) és b) pont
—	—	—	—	—	—	—	26. cikk (2) bekezdésének c)–g) pontja
			15a. cikk, első bekezdés				27. cikk (1) bekezdése
			15a. cikk, második bekezdés				27. cikk (2) bekezdése
			15a. cikk, harmadik bekezdés				27. cikk (3) bekezdése
			15a. cikk, negyedik és ötödik bekezdés				27. cikk (4) bekezdése
			15a. cikk, hatodik bekezdés				27. cikk (5) bekezdése
			16. cikk (1) bekezdése	11. cikk (1) bekezdése, első mondat és a 11. cikk (2) bekezdése			66. cikk(1) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	66. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			16. cikk (2) bekezdése, első mondat				29. cikk bevezető része

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			16. cikk (2) bekezdése, második mondat				—
			16. cikk (3) bekezdése, első mondat	11. cikk (1) bekezdése, második mondat			66. cikk (2) bekezdése
			16. cikk (3) bekezdése, második mondat				—
			16. cikk (3) bekezdése, harmadik mondat	11. cikk (3) bekezdése			66. cikk (3) bekezdése
			16. cikk (4) bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	67. cikk
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	29. cikk
			17. cikk			11. cikk	28. cikk
			18. cikk (1) bekezdése				—
			18. cikk (2) bekezdése				16. cikk (3) bekezdé- sének második albekez- dése
			19. cikk (2) és (3) bekezdése				—
			20. cikk (1) és (2) bekezdése				—
			20. cikk (3) bekezdése		18. cikk	17. cikk	72. cikk
			22. cikk	16. cikk	22. cikk	19. cikk	74. cikk
—	—	—	—	—	—	—	2. cikk (1) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész első bekezdése				2. cikk (2) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész második bekez- dése				I. melléklet, bevezető rész első albekezdése

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, bevezető rész második és harmadik albekezdése
			I. melléklet 1. pontja				I. melléklet 1. pontja
			I. melléklet 2.1.–2.5.b) pontja				I. melléklet 2.1.–2.5.b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 2.5.c) pontja
			I. melléklet 2.6. pontja				I. melléklet 2.6. pontja
			I. melléklet 3. pontja				I. melléklet 3. pontja
			I. melléklet 4.1.–4.6. pontja				I. melléklet 4.1.–4.6. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 4.7. pontja
			I. melléklet 5. pontjának bevezető része				—
			I. melléklet 5.1.–5.3. b) pontja				I. melléklet 5.1.–5.3.b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 5.3.c)– e) pontja
			I. melléklet 5.4. pontja				I. melléklet 5.4. pontja
			I. melléklet 6.1.a) és b) pontja				I. melléklet 6.1.a) és b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.1.c) pontja
			I. melléklet 6.2.–6.4.b) pontja				I. melléklet 6.2.–6.4.b) pont, (ii) alpont
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.4.b) pontjának (iii) alpontja
			I. melléklet 6.4.c)–6.6.c) pontja				I. melléklet 6.4.c)–6.6.c) pontja

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.6.c) pontja, utolsó mondat
			I. melléklet 6.7.– 6.8. pontja				I. melléklet 6.7.– 6.8. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.9. és 6.10. pontja
			II. melléklet				—
			III. melléklet				II. melléklet
—	—	—	—	—	—	—	II. melléklet 13. pontja
			IV. melléklet bevezető része				3. cikk (9) bekezdése
			IV. melléklet 1–11. pontja				III. melléklet
			IV. melléklet 12. pontja				—
			V. melléklet 1. pontjának a) alpontja				IV. melléklet 1. pontjának a) alpontja
—	—	—	—	—	—	—	IV. melléklet 1. pontjának b) alpontja
			V. melléklet 1. pontjának b)–g) alpontja				IV. melléklet 1. pontjának c)–h) alpontja
			V. melléklet 2–5. pontja				IV. melléklet 2–5. pontja
				2. cikk (2) bekezdése			51. cikk (1) bekezdése
				2. cikk (3) bekezdése			—
				2. cikk (4) bekezdése			57. cikk (1) bekezdése
				2. cikk (8) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
				2. cikk (10) bekezdése			51. cikk (3) bekezdése
				2. cikk (11) bekezdése			51. cikk (2) bekezdése
				2. cikk (12) bekezdése			51. cikk (4) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				2. cikk (15) bekezdése			51. cikk (5) bekezdése
				2. cikk (16) bekezdése			3. cikk (33) bekezdése
				2. cikk (17) bekezdése			3. cikk (34) bekezdése
				2. cikk (18) bekezdése			3. cikk(35) bekezdése
				2. cikk (19) bekezdése			—
				2. cikk (20) bekezdése			3. cikk (36) bekezdése
				2. cikk (21) bekezdése			51. cikk (6) bekezdése
				2. cikk (22) bekezdése			51. cikk (7) bekezdése
				2. cikk (23) bekezdése			51. cikk (8) bekezdése
				2. cikk (24) bekezdése			51. cikk(9) bekezdése
				2. cikk (25) bekezdése			51. cikk (10) bekezdése
				2. cikk (26) bekezdése			51. cikk (11) bekezdése
				2. cikk (27) bekezdése			—
				2. cikk (28) bekezdése			57. cikk (1) bekezdése
				2. cikk (29) bekezdése			—
				2. cikk (30) bekezdése			51. cikk (12) bekezdése
				2. cikk (31) bekezdése			VII. melléklet, 2. rész, első mondat VIII. melléklet, 3. rész, 1. pont
				2. cikk (32) bekezdése			—
				2. cikk (33) bekezdése			51. cikk (13) bekezdése
				3. cikk (2) bekezdése			4. cikk (1) bekezdé- sének második albekez- dése
				4. cikk (1)–(3) bekez- dése			4. cikk (1) bekezdé- sének első és második albekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				4. cikk (4) bekezdése			57. cikk (2) bekezdése
				5. cikk (1) bekezdése			53. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
				5. cikk (2) bekezdése			53. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja
				5. cikk (3) bekezdésének a) pontja			53. cikk (2) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdésének b) pontja			53. cikk (3) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése			53. cikk (4) bekezdése
				5. cikk (4) bekezdése			—
				5. cikk (5) bekezdése			53. cikk (6) bekezdése
				5. cikk (6) bekezdése			52. cikk
				5. cikk (7) bekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 1. pont
				5. cikk (8) bekezdésének első albekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 2. pont
				5. cikk (8) bekezdésének második albekezdése			53. cikk (5) bekezdése
				5. cikk (9) bekezdése			—
				5. cikk (10) bekezdése			53. cikk (7) bekezdése
				5. cikk (11), (12) és (13) bekezdése			—
				6. cikk			—
				7. cikk (1) bekezdésének bevezető része, és első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés			58. cikk
				7. cikk (1) bekezdése, második rész			—

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				7. cikk (2) bekezdése			—
				8. cikk (1) bekezdése			8. cikk bevezető része és 1. pontja
				8. cikk (2) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 1. pont
				8. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 2. pont
				8. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet 6. részének 3. pontja
				8. cikk (5) bekezdése			—
				9. cikk (1) bekezdése, bevezető rész			56. cikk (1) bekezdése, bevezető rész
				9. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, és első, második és harmadik francia bekezdése			56. cikk első albekezdése, a), b) és c) pontja
				9. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			56. cikk második albekezdése
				9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 4. pont
				9. cikk (2) bekezdése			57. cikk (3) bekezdése
				9. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 1. pont
				9. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 2. pont
				9. cikk (5) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 3. pont
				10. cikk	4. cikk (9) bekezdése		9. cikk (2) bekezdése
				11. cikk (1) bekezdésének 3–6. mondata			—

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				12. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			59. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
				12. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			59. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				12. cikk (2) bekezdése			59. cikk (2) bekezdése
				12. cikk (3) bekezdése			59. cikk (3) bekezdése
				13. cikk (2) és (3) bekezdése			—
				14. cikk	19. cikk	16. cikk	70. cikk
				I. melléklet, bevezető rész első és második mondata			50. cikk
				I. melléklet bevezető részének harmadik mondata és a tevékenységek jegyzéke			VII. melléklet, 1. rész
				II.A. melléklet, I. rész			VII. melléklet, 2. rész
				IIA. melléklet, 2. rész			VII. melléklet, 3. rész
				II.A. melléklet, II. rész, (6) bekezdés utolsó mondata			—
				II.B. melléklet 1. pontjának első és második mondata			53. cikk (1) bekezdésének b) pontja
				II.B. melléklet 1. pontjának harmadik mondata			53. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				II.B. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 5. rész
				II.B. melléklet 2. pontjának második albekezdése, (i) alpont és táblázat			—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				III. melléklet 1. pontja			—
				III. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 1. pont
				III. melléklet 3. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 2. pont
				III. melléklet 4. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 3. pont
					1. cikk, második bekezdés		—
					2. cikk (1) bekezdése		37. cikk (1) bekezdé- sének első albekezdése
					2. cikk (2) bekezdése, bevezető rész		37. cikk (2) bekezdése, bevezető rész
					2. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, beve- zető rész		37. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, beve- zető rész
					2. cikk (2) bekezdése, a) pont (i)–(v) alpontja		37. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (i) alpont
					2. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (vi) alpont		37. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (ii) alpont
					2. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (vii) alpont		37. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (iii) alpont
					2. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (viii) alpont		37. cikk (2) bekezdé- sének a) pontja, (iv) alpont
					2. cikk (2) bekezdé- sének b) pontja		37. cikk (2) bekezdé- sének b) pontja
					3. cikk (2) bekezdé- sének első albekezdése		3. cikk(26) bekezdése
					3. cikk (2) bekezdé- sének második albe- kezdése		—
					3. cikk (3) bekezdése		3. cikk (27) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					3. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		3. cikk (28) bekezdése
					3. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének első albekezdése		3. cikk (29) bekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének második albekezdése		37. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése		37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
					3. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet 1. részének a) pontja
					3. cikk (7) bekezdése		3. cikk (30) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet 1. részének b) pontja
					3. cikk (10) bekezdése		3. cikk (31) bekezdése
					3. cikk (13) bekezdése		3. cikk (32) bekezdése
					4. cikk (2) bekezdése		38. cikk
					4. cikk (4) bekezdésének, bevezető része, a) és b) pont		39. cikk (1) bekezdésének, bevezető része és a) és b) pont
					4. cikk (4) bekezdésének c) pontja		39. cikk(1) bekezdésének e) pontja
					4. cikk (5) bekezdése		39. cikk (2) bekezdése
					4. cikk (6) bekezdése		39. cikk (3) bekezdése
					4. cikk (7) bekezdése		39. cikk (4) bekezdése
					4. cikk (8) bekezdése		48. cikk
					5. cikk		46. cikk

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése		44. cikk (1) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a 6. cikk (2) bekezdése		44. cikk (2) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése		44. cikk (3) bekezdésének első albekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése		44. cikk (3) bekezdésének második albekezdése
					6. cikk (3) bekezdése		44. cikk (4) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés első és második mondata, valamint a 6. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		45. cikk (1) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés harmadik mondata		45. cikk (2) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		45. cikk (3) bekezdésének második albekezdése
					6. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		45. cikk (4) bekezdése
					6. cikk (5) bekezdése		40. cikk (1) bekezdése
					6. cikk (6) bekezdése		44. cikk (5) bekezdése
					6. cikk (7) bekezdése		44. cikk (6) bekezdése
					6. cikk (8) bekezdése		44. cikk (7) bekezdése
					7. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése		40. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
					7. cikk (2) bekezdésének második albekezdése		40. cikk (2) bekezdésének második albekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					7. cikk (3) bekezdése, 11. cikk (8) bekezdése, első albekezdés, bevezető rész		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont első része
					7. cikk (4) bekezdése		40. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
					7. cikk (5) bekezdése		—
					8. cikk (1) bekezdése		39. cikk (1) bekezdésének c) pontja
					8. cikk (2) bekezdése		40. cikk (3) bekezdése
					8. cikk (3) bekezdése		—
					8. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		40. cikk (4) bekezdésének első albekezdése
					8. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 3.2. pont első része
					8. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		VI. melléklet 6. része, 3.2. pont második része
					8. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		—
					8. cikk (5) bekezdése		40. cikk (4) bekezdésének második és harmadik albekezdése
					8. cikk (6) bekezdése		39. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja
					8. cikk (7) bekezdése		40. cikk (4) bekezdése
					8. cikk (8) bekezdése		—
					9. cikk első albekezdése		47. cikk (1) bekezdése
					9. cikk második albekezdése		47. cikk (2) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					9. cikk harmadik albekezdése		47. cikk (3) bekezdése
					10. cikk (1) és (2) bekezdése		—
					10. cikk (3) bekezdése, első mondat		42. cikk (2) bekezdése
					10. cikk (3) bekezdése, második mondat		—
					10. cikk (4) bekezdése		42. cikk (3) bekezdése
					10. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet 6. része, 1.3. pont második része
					11. cikk (1) bekezdése		42. cikk (1) bekezdése
					11. cikk (2) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.1. pont
					11. cikk (3) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.2. pont
					11. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.3. pont
					11. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.4. pont
					11. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.5. pont
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának első fele		VI. melléklet 6. része, 2.6. pont első része
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának második fele		VI. melléklet 6. részének 2.6.a) pontja
					11. cikk (7) bekezdése, első albekezdés második mondata		—

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (7) bekezdésének második albekezdése		—
					11. cikk (7) bekezdésének a) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.b) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja		—
					11. cikk (7) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.c) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének e) és f) pontja		—
					11. cikk (8) bekezdésének első albekezdése, a) és b) pont		VI. melléklet 3. része, 1. pontja, első és második albekezdés
					11. cikk (8) bekezdésének c) pontja		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont második része
					11. cikk (8) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 4. része, 2.1. pont, második albekezdés
					11. cikk (8) bekezdésének második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont harmadik része
					11. cikk (9) bekezdése		42. cikk (4) bekezdése
					11. cikk (10) bekezdésének a), b) és c) pontja		VI. melléklet 8. része, 1.1. pont a), b) és c) alpontja
					11. cikk (10) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 8. része, 1.1. pont d) alpontja
					11. cikk (11) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 1.2. pont
					11. cikk (12) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 1.3. pont

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (13) bekezdése		42. cikk (5) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	42. cikk (5) bekezdésének második albekezdése
					11. cikk (14) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 3.1. pont
					11. cikk (15) bekezdése		39. cikk (1) bekezdésének e) pontja
					11. cikk (16) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 2. pont
					11. cikk (17) bekezdése		9. cikk (2) bekezdésének a) pontja
					12. cikk (1) bekezdése		49. cikk (1) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, első mondat		49. cikk (2) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, második mondat		—
					12. cikk (2) bekezdése, harmadik mondat		49. cikk (3) bekezdése
					13. cikk (1) bekezdése		39. cikk (1) bekezdésének f) pontja
					13. cikk (2) bekezdése		41. cikk
					13. cikk (3) bekezdése		40. cikk (5) bekezdése
					13. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 3. rész, 2. pont
					14. cikk		—
					15. cikk		—
					16. cikk		—
					17. cikk (2) és (3) bekezdése		—

2009. március 10., kedd

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					20. cikk		—
					I. melléklet		VI. melléklet, 2. rész
					II. melléklet első része (nem számozott)		VI. melléklet, 4. rész, 1. pont
					II. melléklet 1. pontjának bevezető része		VI. melléklet, 4. rész, 2.1. pont
					II. melléklet 1.1.–1.2. pontja		VI. melléklet 4. részének 2.2.–2.3. pontja
					II. melléklet 1.3. pontja		—
					II. melléklet 2.1. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.1. pont
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet, 4. rész, 3.2. pont
					II. melléklet 2.2. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.3. pont
					II. melléklet 3. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 4. pont
					III. melléklet		VI. melléklet, 6. rész, 1. pont
					IV. melléklet táblázata		VI. melléklet, 5. rész
					IV. melléklet utolsó mondata		—
					V. melléklet a) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.1. pont
					V. melléklet a) pontja, zárómondatok		—
					V. melléklet b) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.2. pont
					V. melléklet b) pontja, utolsó mondat		—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					V. melléklet c) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.3. pont
					V. melléklet d) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.4. pont
					V. melléklet e) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.5. pont
					V. melléklet f) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 3. pont
					VI. melléklet		VI. melléklet, 7. rész
						1. cikk	30. cikk
						2. cikk (2) bekezdése	V. melléklet 1. részének 1. pontja, és a 2. rész 1. pontja
						2. cikk (3) bekezdése, második rész	V. melléklet 1. részének 1. pontja, és a 2. rész 1. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 1. része, 1. pont utolsó mondata
						2. cikk (4) bekezdése	—
						2. cikk (6) bekezdése	3. cikk (20) bekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének első albekezdése	3. cikk (21) bekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, a)–i) pont	30. cikk második albekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, j) pont	—
						2. cikk (7) bekezdésének harmadik albekezdése	—
—	—	—	—	—	—	—	31. cikk (1) bekezdése

2009. március 10., kedd

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						2. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdése	31. cikk (2) bekezdése
						2. cikk (8) bekezdése	3. cikk (23) bekezdése
						2. cikk (9) bekezdése	31. cikk (2) bekezdése
						2. cikk (10) bekezdése	—
						2. cikk (11) bekezdése	3. cikk (22) bekezdése
						2. cikk (12) bekezdése	3. cikk (24) bekezdése
						2. cikk (13) bekezdése	—
						3. cikk	—
						4. cikk (1) bekezdése	—
						4. cikk (2) bekezdése	32. cikk (2) bekezdése
						4. cikk (3)–(8) bekezdése	—
						5. cikk (1) bekezdése	V. melléklet 1. része, 2. pont utolsó mondata
						5. cikk (2) bekezdése	—
						6. cikk	—
						7. cikk (1) bekezdése	33. cikk
						7. cikk (2) bekezdése	32. cikk (4) bekezdése
						7. cikk (3) bekezdése	32. cikk (5) bekezdése
						8. cikk (1) bekezdése	36. cikk (1) bekezdése
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés első fele	36. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés első fele
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés második fele	—

2009. március 10., kedd

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	36. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés második fele
—	—	—	—	—	—	—	36. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
						8. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	—
						8. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja	—
						8. cikk (3) és (4) bekezdése	—
						9. cikk	32. cikk (1) bekezdése
						10. cikk (1) bekezdése, első mondat	32. cikk (6) bekezdése
						10. cikk (1) bekezdése, második mondat	—
						10. cikk (2) bekezdése	—
						12. cikk	34. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	34. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
						13. cikk	V. melléklet 3. része, 8. pont harmadik része
						14. cikk	V. melléklet 4. része
						15. cikk	—
						18. cikk (2) bekezdése	—
						I. melléklet	—
						II. melléklet	—
						III. és IV. melléklet	V. melléklet 1. részének 2. pontja, valamint a 2. rész

2009. március 10., kedd

78/176/EKG irányelv	82/883/EKG irányelv	92/112/EKG irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						V.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 3. pontja
						V.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 3. pontja
						VI.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 4. és 5. pontja
						VI.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 4. és 5. pontja
						VII.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 6. és 7. pontja
						VII.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 6. és 7. pontja
						VIII.A. melléklet 1. pontja	—
						VIII.A. melléklet 2. pontja	V. melléklet 3. része, 1. pont első része, és a 2., 3. és 5. pont
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. része, 1. pont második része
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. részének 4. pontja
						VIII.A. melléklet 3. pontja	—
						VIII.A. melléklet 4. pontja	V. melléklet 3. részének 6. pontja
						VIII.A. melléklet 5. pontja	V. melléklet 3. részének 7. és 8. pontja
						VIII.A. melléklet 6. pontja	V. melléklet 3. részének 9. és 10. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 4. része
						VIII.B. melléklet	—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						VIII.C. melléklet	—
						IX. melléklet	IX. melléklet
						X. melléklet	X. melléklet